

ZAPISNIK SEJE V ČETRTEK, 1. APRILA 2010

(2010/C 193/04)

(Seja se je začela ob 9.05.)

PRESEDUJOČI: g. MILUPI

sopredsednik

Sopredsednik C. Milupi je napovedal, da bo sopredsednika L. Michela zamenjal g. Arif.

Politični skupini PPE in ALDE sta za uvodno izjavo A zahtevali glasovanje po delih. Uvodna izjava je bila nato sprejeta.

1. Sprejetje zapisnika seje v sredo, 31. marca 2010 (dopolndan in popoldan)

Zapisnik je bil sprejet.

B. Manamela (Južna Afrika) je predstavil ustni predlog spremembe k predlogu spremembe 1. Predlog spremembe je bil sprejet.

2. Zbirna poročila z delavnic in razprave o preseljevanju

Predstavljena so bila naslednja poročila z delavnic:

Za člene 10, 13 in 16 je bilo predlagano ločeno glasovanje; vsi člani so bili zavrjeni.

— poročilo Joja Leinena o energiji iz obnovljivih virov in oskrbi z vodo

Spremenjena resolucija je bil sprejeta.

— poročilo Glenna Benedicta Noela (Grenada) o trajnostnem turizmu

— Socialni učinek svetovne krize

— poročilo Marije Nedelčeve (Mariya Nedelcheva) o preseljevanju v regiji

Poročilo G. Hlopheja (Svazi) in J.F. Lópeza Aguilarja

Odbor za socialne zadeve in okolje (AKP-EU/100.640)

Predstavitvi te delavnice je sledila razprava po načelu pritegnitve pozornosti.

Politična skupina S&D je za odstavek 6 zahtevala glasovanje po delih. Odstavek je bil nato sprejet.

Govorili so: Gahler, Mato Adrover, Ponga, Assarid Imbarcaouane (Mali), Guerrero Salom, William (Sejšeli), Jensen, Hamatoukour (Kamerun), Zimmer in Ould Guelaye (Mavretanija).

G. Schnellhardt je predstavil ustni predlog spremembe, in sicer da se vstavi nov odstavek 19a; njegov predlog je bil zavrjen.

Spremenjena resolucija je bil sprejeta.

Poročevalec je zaključil razpravo.

4. Glasovanje o nujnih predlogih resolucij**3. Glasovanje o predlogih resolucij, vključenih v poročila, ki so jih predložili stalni odbori**

Sopredsednik je skupščino spomnil na postopke glasovanja.

— Nujen predlog resolucije o obnovi in sanaciji po nesreči na Haitiju ter povezavi med revščino in naravnimi nesrečami (AKP-EU/100.726/sporaz.)

— Finančni in gospodarski učinki podnebnih sprememb v državah AKP

G. Assarid Imbarcaouane (Mali) je predstavil tri ustne predloge sprememb, in sicer k alineji 4 in odstavka 2b oziroma 2c. Navedeni predlogi sprememb so bili sprejeti.

Poročilo Butija Manamele (Južna Afrika) in Franka Engla

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino (AKP-EU/100.642)

— Nujni predlog resolucije o podpori utrjevanju miru v južnem Sudanu (AKP-EU/100.725)

G. Mugambe (Uganda) je predstavil ustni predlog spremembe k uvodni izjavi B. Predlog spremembe je bil sprejet.

G. Gahler je predstavil ustni predlog spremembe k uvodni izjavi E. Predlog spremembe je bil sprejet.

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

5. Glasovanje o osnutkih sklepov o regionalnih strateških dokumentih

— Zaključki o regionalnih strateških dokumentih so bili soglasno sprejeti.

6. Izjava

— Izjava o sporazumu o bananah med EU in Latinsko Ameriko ter o učinku sporazuma na pridelovalce banan v državah AKP in EU je bila soglasno sprejeta.

Sopredsednik je sporočil, da se o izjavi o obrobni regiji, sprejeti na seji predsedstva z dne 29. marca 2010, ne bo glasovalo, ker se želijo člani predsedstva iz držav AKP posvetovati s svojimi svetovalci in volilnimi enotami.

7. Razno

G. William (Sejšeli) je govoril o 5. regionalnem srečanju na Sejšelih, ki bo potekalo julija 2010.

Ga. Malahoo Forte (Jamajka) je govorila o organizaciji Skupščine. Odzvali so se sopredsednik C. Milupi, namestnik sopredsednika Arif in g. Assarid Imbarcaouane (Mali).

8. Kraj in datum 20. zasedanja Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU

Dvajseto zasedanje Skupne parlamentarne skupščine bo potekalo od 2. do 5. decembra 2010 v Kinšasi (Demokratska republika Kongo).

(Seja se je končala ob 10.45.)

Charles MILUPI in
Kader Arif (namestnik)
sopredsednika

Mohammed Ibn CHAMBAS in
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
generalna sosekretarja

PRILOGA I

ABECEDNI SEZNAM ČLANOV SKUPNE PARLAMENTARNE SKUPŠČINE

Predstavniki AKP

MILUPI (ZAMBIJA), sopredsednik
BOCVANA (podpredsednik)
BURUNDI (podpredsednik)
KAMERUN (podpredsednik)
KONGO (republika) (podpredsednik)
COOKOVI OTOKI (podpredsednik)
GVAJANA (podpredsednik)
LESOTO (podpredsednik)
LIBERIJA (podpredsednik)
MALI (VP)
SAINT VINCENT IN GRENADINE (VP)
TANZANIJA (podpredsednik)
TUVALU (podpredsednik)
ANGOLA
ANTIGVA IN BARBUDA
BAHAMI
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
ZELENORTSKI OTOKI
SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA
ČAD
KOMORI
KONGO (demokratska republika)
SLONOKOŠČENA OBALA
DŽIBUTI
DOMINIKA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA
EKVATORIALNA GVINEJA
ERITREJA
ETIOPIJA
FIDŽI
GABON

Predstavniki EP

MICHEL, sopredsednik
ARIF (podpredsednik)
ŠŤASTNÝ (podpredsednik)
HOARAU (podpredsednik)
KLASS (podpredsednik)
NICHOLSON (podpredsednik)
McAVAN (podpredsednik)
RONZULLI (podpredsednik)
GOERENS (podpredsednik)
SCOTTA' (VP)
ROITHOVÁ (VP)
OUZKÝ (podpredsednik)
RIVASI (podpredsednik)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT

Predstavniki AKP

GAMBIJA
GANA
GRENADA
GVINEJA
GVINEJA BISSAU
HAITI
JAMAJKA
KENJA
KIRIBATI
MADAGASKAR
MALAVI
MARSHALLOVI OTOKI (republika)
MAVRETANIJA
MAURITIUS
MIKRONEZIJA (Federativne države)
MOZAMBIK
NAMIBIJA
NAURU (republika)
NIGER
NIGERIJA
NIUE
PALAU
PAPUA NOVA GVINEJA
RUANDA
SAINT KITTS IN NEVIS
SVETA LUCIJA
SAMOA
SAO TOME IN PRINCIPE
SENEGAL
SEJŠELI
SIERRA LEONE
SALOMONOVI OTOKI
SOMALIJA
JUŽNA AFRIKA
SUDAN
SURINAM
SVAZI
VZHODNI TIMOR

Predstavniki EP

FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN
LEGUTKO
LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELČEVA (NEDELCHEVA)
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELLHARDT
SCICLUNA
SENYSZYN
SPERONI
STRIFFLER
STURDY

Predstavniki AKP

TOGO
 TONGA
 TRINIDAD IN TOBAGO
 UGANDA
 VANUATU
 ZIMBABVE

Predstavniki EP

TIROLIEN
 TOIA
 VLASÁK
 WIELAND
 ZANICCHI
 ZIMMER

ODBOR ZA POLITIČNE ZADEVE**Člani AKP**

SAINT VINCENT IN GRENADINE, sopredsednik
 PAPALII (SAMOA), podpredsednik
 DAYORI (BENIN), podpredsednik
 ANTIGVA IN BARBUDA
 SREDNJEFRIŠKA REPUBLIKA
 IBOVI (KONGO, Republika)
 AMON-AGO (SLONOKOŠČENA OBALA)
 DŽIBUTI
 TOGA (ETIOPIJA)
 SINGH (FIDŽI)
 ROGOMBE (GABON)
 GVINEJA
 RAMOTAR (GVAJANA)
 BEAUPLAN (HAITI)
 TIHELI (LESOTO)
 MOSES (LIBERIJA)
 NORBERT-RICHARD (MADAGASKAR)
 ASSARID IMBARCAOUANE (MALI)
 NAMBALU (NAMIBIJA)
 NAURU
 NIUE
 PAPUA NOVA GVINEJA
 HAMDI-H-OSMAN (SUDAN)
 Van GENDEREN (SURINAM)
 KLASSOU (TOGO)
 HLONGWANE (ZIMBABVE)

Poslanci EP

CASA, sopredsednik
 KORHOLA, podpredsednik
 CASTEX, podpredsednik
 ALFONSI
 CALLANAN
 CASINI
 DE KEYSER
 DE MITA
 DURANT
 FERREIRA, Elisa
 GAHLER
 GRIESBECK
 HANNAN
 HÄNDEL
 KACZMAREK
 LE PEN
 MANDERS
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ
 MOREIRA
 NICHOLSON
 ROITHOVÁ
 SCOTTA'
 SCHMIDT
 SPERONI
 STRIFFLER
 WIELAND

ODBOR ZA GOSPODARSKI RAZVOJ, FINANCE IN TRGOVINO**Člani AKP**

KUTEKALA KAAWA (KONGO, demokratična republika), sopredsednik

MUGAMBE (UGANDA), podpredsednik

BUNDU (SIERRA LEONE), podpredsednik

PINTO (ANGOLA)

BAHAMI

BELIZE

COOKOVI OTOKI

MALABO (EKVATORIALNA GVINEJA)

KASSA TEKLE (ERITREJA)

FUSEINI (GANA)

MALAHOO FORTE (JAMAJKA)

APIRA (MALAVI)

OULD GUELAYE (MAVRETANIJA)

DEERPALSING (MAURITIUS)

ABDULLAHI (NIGERIJA)

PALAU

POLISI (RUANDA)

SAINT KITTS IN NEVIS

JEAN-MARIE (SVETA LUCIJA)

SAO TOME IN PRINCIPE

SALL (SENEGAL)

WILLIAM (SEJŠELI)

MANAMELA (JUŽNA AFRIKA)

VAIPULU (TONGA)

TUVALU

MWANSA (ZAMBIJA)

Poslanci EP

CARVALHO, sopredsednik

LEGUTKO, podpredsednik

ALVES, podpredsednik

ARIF

BOVÉ

BULLMANN

CASPARY

ENGEL

FORD

GOERENS

GUERRERO SALOM

HOARAU

JENSEN

KUHN

MARTIN

MATO ADROVER

MAYER

McMILLAN-SCOTT

MICHEL

MITCHELL

SCHLYTER

ŠŤASTNÝ

SCICLUNA

STURDY

TIROLIEN

ZANICCHI

ODBOR ZA SOCIALNE ZADEVE IN OKOLJE**Člani AKP**

SITHOLE (MOZAMBIK), sopredsednik

KENIJA, podpredsednik

NOEL (GRENADA), podpredsednik

BRATHWAITE (BARBADOS)

MOTLHALE(BOCVANA)

TAPSOBA(BURKINA FASO)

MANIRAKIZA (BURUNDI)

Poslanci EP

RIVASI, sopredsednik

BAUER, podpredsednik

NEDELČEVA (NEDELČEVA), podpredsednica

BEARDER

CHRISTENSEN

COELHO

DELVAUX

Člani AKP

HAMATOUKOUR (KAMERUN)
ALMADA (CAPE VERDE)
DARBO(ČAD)
KOMORI
DOMINIKA
JIMÉNEZ (DOMINIKANSKA REPUBLIKA)
BALDEH (GAMBIJA)
GVINEJA BISSAU
KIRIBATI
MARSHALLOVI OTOKI
MIKRONEZIJA (federativne države)
NIGER
SALOMONOVI OTOKI
SOMALIJA
HLOPE (SVAZI)
MPOROGOMYI(TANZANIJA)
VZHODNI TIMOR
TRINIDAD IN TOBAGO
TOSUL (VANUATU)

Poslanci EP

DE SARNEZ
ESTARAS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT
JOLY
KLASS
LÓPEZ AGUILAR
McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

PRILOGA II

SEZNAM NAVZOČIH NA ZASEDANJU OD 29. MARCA DO 1. APRILA NA TENERIFU (ŠPANIJA)

MILUPI (Zambija), sopredsednik	MICHEL, sopredsednik ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
PINTO (Angola)	ALFONSI
BRATHWAITE (Barbados)	ARIF (podpredsednik) ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
FERNANDEZ (Belize)	AYLWARD (v imenu BEARDERJA)
DAYORI (Benin)	BAUER
MOTLHALE (Bocvana) (podpredsednik)	BULLMANN
TAPSOBA (Burkina Faso)	CALLANAN
MANIRAKIZA (Burundi) (podpredsednik)	CARVALHO
HAMATOUKOUR (Kamerun) (podpredsednik)	CASTEX
ALMADA (Zelenoortski otoki)	CHRISTENSEN
DARBO (Čad)	CZARNECKI (v imenu FORDA)
IBOVI (Kongo, republika) (podpredsednik)	DE SARNEZ ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KUTEKALA KAAWA (Kongo, demokratična republika)	DURANT
AMON-AGO (Slonokoščena obala)	ENGEL
SOUBANE (Džibuti)	ESTARAS FERRAGUT
JIMÉNEZ (Dominikanska republika)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ekvatorialna Gvineja)	GERINGER DE OEDENBERG (v imenu MOREIRE)
NAIB (Eritreja)	GOEBBELS (v imenu DE KEYSERJA)
TOGA (Etiopija)	GOMES (v imenu FERREIRE, Elise) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
ROGOMBE (Gabon)	GUERRERO SALOM
BALDEH (Gambija)	GURMAI (v imenu TOIE)
KUMI (Gana) (*)	HALL
NOEL (Grenada)	HÄNDEL
RAMOTAR (Gvajana) (podpredsednik)	HAUG
BEAUPLAN (Haiti)	HIGGINS (v imenu KUHNA)
MALAHOO FORTE (Jamajka)	HOARAU (podpredsednik)
KEMBI-GITURA (Kenija) (*)	JENSEN
TIHELI (Lesoto) (*) (podpredsednik)	KACZMAREK
KOLLIE (Liberija) (podpredsednik)	KLASS (VP)
AIPIRA (Malavi)	KORHOLA
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali) (podpredsednik)	LEGUTKO
OULD GUELAYE (Mavretanija)	LEINEN (v imenu ALVESA)
DEERPALSING (Mauritius)	LISEK (v imenu DELVAUXA)
SITHOLE (Mozambik)	LULLING (v imenu STRIFFLERJA)
NAMBAHU (Namibija)	MANDERS
ABDULLAHI (Nigerija)	MARTIN

POLISI (Ruanda) (podpredsednik)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
JEAN MARIE (Sveta Lucija)	MATO ADROVER ^(?) ^(?) ⁽⁴⁾
STRAKER (Saint Vincent in Grenadine) (podpredsednik)	MITCHELL
PAPALII (Samoa)	NEDELČEVA (NEDELICHEVA)
SALL (Senegal)	NEUSER
WILLIAM (Sejšeli)	NICHOLSON (podpredsednik)
BUNDU (Sierra Leone)	OUZKÝ (podpredsednik) ^(?) ^(?) ⁽⁴⁾
MA'AHANUA (Salomonovi otoki) (*)	PONGA (v imenu CASPARYJA)
AWALE (Somalija)	PREDA (v imenu COELHA)
MANAMELA (Južna Afrika)	RINALDI (v imenu GOERENSA) ^(?)
TAHA (Sudan) (*)	RIVASI (podpredsednik) ^(?) ^(?) ⁽⁴⁾
Van GENDEREN (Surinam) (*)	ROITHOVÁ (podpredsednica)
HLOPHE (Svazi)	RONZULLI (podpredsednik)
MPOROGOMYI (Tanzanija) (podpredsednik)	SARGENTINI (v imenu SCHLYTERJA) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KLASSOU (Togo)	SCHMIDT
VAIPULU (Tonga)	SCHNELHARDT
NELESONE (Tuvalu) (podpredsednik)	SCICLUNA
MUGAMBE (Uganda)	SENYSZYN
TOSUL (Vanuatu)	SPERONI
MWANSA (Zambija)	ŠŤASTNÝ (podpredsednik)
HLONGWANE (Zimbabve)	STURDY
	TIROLIEN
	WIELAND
	WŁOSOWICZ (v imenu HANNANA)
	ZANICCHI
	ZIMMER
	ZWIEFKA (v imenu CASE) ^(?) ^(?) ⁽⁴⁾

OPAZOVALCI:

KUBA
MARICHAL

MADAGASKAR
NORBERT RICHARD (*)

NIGER
GOUKOYE (*)

(*) Država, ki je ne zastopa poslanec.

⁽¹⁾ Prisotni 29. marca 2010

⁽²⁾ Prisotni 30. marca 2010

⁽³⁾ Prisotni 31. marca 2010

⁽⁴⁾ Prisotni 1. aprila 2010

Prisotni tudi:

ANGOLA
ALEXANDRE
KABANGU
MENDES DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO

BURUNDI
BARADANDIKANYA
GAHIMBARE
HARUSHINGINGO
KAVURE
NIYONGERE

KONGO (republika)
BALOU
BOUNKOULOU
MBOYI
MOKA

ETIOPIJA
ABERA
AHMEDIN
GEBRE-CHRISTOS

GANA
KUMI

MAVRETANIJA
BILAL
KAMARA
OULD HAMOUL
OULD ZAMEL

NIGERIJA
BARAYA

SENEGAL
DEMBA DIOP
EL WALY DIOP

SVAZI
DLAMINI

ZIMBABVE
MLOTSHWA
MNKANDHLA

BENIN
ALIA
SEIDOU ADAMBI

KAMERUN
AWUDU MBAYA
KOMBO
OWONA KONO

KONGO (demokratska republika)
BETYNA NGILASE
KAMBAYI
MABAYA GIZI AMINE
NENGA GAMANDA

GABON
MESSONE
NGOYO MOUSSAVOU

HAITI
JOAZILE

MAURITIUS
GUNNEESSEE

RUANDA
AYINKAMIYE

SIERRA LEONE
BUYA
JUMU
TORTO

TOGO
GBONE

BURKINA FASO
OUEDRAOGO
OUOBA

ČAD
DJIMAI
MALLOUM

EKVATORIALNA GVINEJA
NFA NDONG NSENG
OLO BAHANONDE

GAMBIJA
JAGNE

MALI
BA
CISSE
SYLLA

MOZAMBIK
DOS SANTOS LUCAS

SAMOA
CHAN TUNG

JUŽNA AFRIKA
DAVIDSON
SIBHIDLA
SOOKLAL

UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
OGWAL ATIM

SVET AKP-EU

BUNDUKU-LATHA, pooblaščen minister za gospodarstvo, trgovino, industrijo in turizem ter predsednik Sveta AKP

MORATINOS, minister za zunanje zadeve (Španija) in predsednik Sveta EU

LOSSADA, namestnik ministra za zunanje zadeve (Španija)

EVROPSKA KOMISIJA

PIEBALGS, član Komisije, pristojen za razvoj

AFRIŠKA UNIJA

ANNADIF

BOKILO

Odbor veleposlanikov AKP

MAKONGO, predsednik

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

JAHIER

DANTIN

BAIZOU

KING

SEKRETARIAT ZDRUŽENIH NARODOV ZA MEDNARODNO STRATEGIJO ZMANJŠEVANJA NARAVNIH NESREČ

WAHLSTRÖM, posebna predstavnica generalnega sekretarja za zmanjševanje nesreč, sekretariat Združenih narodov za mednarodno strategijo zmanjševanja naravnih nesreč

SKUPNI TRG VZHODNE IN JUŽNE AFRIKE

NKANAGU

TEHNIČNI CENTER ZA SODELOVANJE V KMETIJSTVU IN NA PODEŽELJU

BOTO

BURGUET

SEKRETARIAT AKP

CHAMBAS, generalni sosekretar

SEKRETARIAT EU

AGUIRIANO NALDA, generalni sosekretar

PRILOGA III

PRILOGA ZAPISNIKA SEJE V PONEDELJEK, 29. MARCA 2010

Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci

1. GANNA
nj. ekselenca ga. Nana Bema KUMI
veleposlanica
veleposlaništvo Gane, Bruselj
 2. KENIJA
nj. ekselenca g. James KEMBI-GITURA
veleposlanik
veleposlaništvo Kenije, Bruselj
 3. LESOTO
nj. ekselenca ga. Mamoruti A. TIHELI
veleposlanica
veleposlaništvo Lesota, Bruselj
 4. MADAGASKAR
g. Ibrahim NORBERT-RICHARD
začasni odpravnik poslov
veleposlaništvo Madagaskarja, Bruselj
 5. NIGER
g. Colonel Abdoukarim GOUKOYE
Niger
 6. SALOMONOVI OTOKI
nj. ekselenca g. Joseph MA'AHANUA
veleposlanik, Bruselj
veleposlaništvo Salomonovih otokov, Bruselj
 7. SUDAN
veleposlanik Hamid TAHA
namestnik vodje delegacije
veleposlaništvo Sudana, Bruselj
 8. SURINAM
g. Olten Lionel Van GENDEREN
svetovalec
veleposlaništvo Surinama, Bruselj
 9. TUVALU
nj. ekselenca g. Panapasi NELESONE
veleposlanik
veleposlaništvo Tuvaluja, Bruselj
-

PRILOGA IV

SPREJETE RESOLUCIJE

	<i>Stran</i>
— o finančnih in gospodarskih učinkih podnebnih sprememb v državah AKP (AKP-EU/100.642/10/konč.)	20
— o socialnem učinku svetovne krize (AKP-EU/100.640/10/konč.)	25
— o obnovi in sanaciji po nesreči na Haitiju ter povezavi med revščino in naravnimi nesrečami (AKP-EU/100.726/10/konč.)	31
— o utrjevanju miru v južnem Sudanu (AKP-EU 100.725/10/konč.)	34
— Izjava o sporazumu o bananah med EU in Latinsko Ameriko ter o učinku sporazuma na pridelovalce banan v državah AKP in EU	38
— Regionalni strateški dokumenti – sklepi	
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za karibske države	41
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države vzhodne in južne Afrike ter Indijskega oceana	45
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za SADC	48
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države centralne Afrike	51
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države zahodne Afrike	53
— Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za pacifiške države	55

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o finančnih in gospodarskih učinkih podnebnih sprememb v državah AKP**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju na Tenerifu (Španija) od 29. marca do 1. aprila 2010,
- ob upoštevanju člena 17(1) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja ZN z dne 8. septembra 2000, ki določa razvojne cilje tisočletja kot skupaj načrtana merila mednarodne skupnosti za odpravo revščine,
- ob upoštevanju deklaracije o vključitvi prilaganja na podnebne spremembe v razvojno sodelovanje, ki so jo sprejeli ministri za razvoj in okolje držav članic Organizacije za mednarodno sodelovanje in razvoj 4. aprila 2006,

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 1. aprila 2010 na Tenerifu (Španija).

- ob upoštevanju četrtega ocenjevalnega poročila medvladnega foruma o podnebnih spremembah, objavljenega 17. novembra 2007 v Valencii (Španija),
 - ob upoštevanju svoje resolucije o varnosti pri preskrbi s hrano v državah AKP in vlogi sodelovanja AKP-EU, ki je bila sprejeta 20. marca 2008 v Ljubljani ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije o družbenih in okoljskih posledicah podnebnih sprememb v državah AKP, ki je bila sprejeta 9. aprila 2009 v Pragi ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju resolucij, sprejetih 10. julija 2009 na vrhunskem srečanju skupine G8 in forumu gospodarskih velesil o podnebnju in energiji v L'Aquila v Italiji,
 - ob upoštevanju poročila Svetovne banke o svetovnem razvoju za leto 2010: Razvoj in podnebne spremembe, izdanega v Washingtonu, ZDA, 15. septembra 2009,
 - ob upoštevanju svoje resolucije o podnebnih spremembah, sprejete v Luandi 2. decembra 2009 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 10. in 11. decembra 2009,
 - ob upoštevanju izidov konference Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je potekala od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za gospodarski razvoj, finance in trgovino (AKP-EU 100.642/10/konč.),
- A. ker so bile naravne spremembe globalnega podnebja vedno prisotne, vendar sta hitrost in obseg globalnega segrevanja in ugotovljenih izgub biotske raznovrstnosti takšna, da ni mogoče več dvomiti v njihovo vzročno povezanost s človekovimi dejavnostmi,
- B. ker so podnebne spremembe resna grožnja za zmanjševanje revščine, človekove pravice, mir in varnost, dostop do virov vode, energije in hrane ter doseganje razvojnih ciljev tisočletja v številnih državah v razvoju,
- C. ker se je v zadnjem stoletju temperatura zemeljskega površja v povprečju povečala za 0,74 °C, Medvladni forum o podnebnih spremembah pa napoveduje, da se bo dvigovanje temperature nadaljevalo in doseglo vrednost od 1,1 °C do 6,4 °C, odvisno od okoliščin,
- D. ker bodo človeške, socialne, finančne in gospodarske posledice teh sprememb vidne pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja v številnih sektorjih, vključno s produktivnostjo na področju kmetijstva in živilnoreje, pomorskimi dejavnostmi, turističnimi tokovi, fizično infrastrukturo in zdravstvenimi storitvami; ker se bodo zaradi njih verjetno širile puščave in ker bodo ogrozile obstoj številnih avtohtonih ljudstev, otokov in gozdov, ki predstavljajo opredmeteno in neopredmeteno svetovno dediščino,
- E. ker so države AKP najmanj prispevale k podnebnim spremembam, vendar se soočajo z njihovimi najresnejšimi posledicami; ker lahko podnebne spremembe zmanjšajo ali celo prekinajo trende svetovnega razvoja, s tem ko uničujejo proizvodne zmožnosti v državah v razvoju,

⁽¹⁾ UL C 271, 25.10.2008, str. 20.

⁽²⁾ UL C 221, 14.9.2009, str. 19.

⁽³⁾ UL C 68, 18.3.2010, str. 36.

- F. ker so države AKP zaradi zanje značilnih krhkih javnih financ, visokih stopenj javnega dolga in močne odvisnosti od izvoznih monokultur občutljive na zunanje pretrese; ker so te države zaradi močne odvisnosti od proizvodnje v primarnih sektorjih kot enega glavnih virov nacionalnega prihodka najbolj ogrožene zaradi podnebnih sprememb,
- G. ker bodo podnebne spremembe na ravni gospodinjstev zmanjšale finančno, socialno in fizično varnost posameznikov ter povečale revščino in ranljivost, zlasti med najranljivejšimi skupinami; ker bodo podnebne spremembe na makroekonomski ravni verjetno povečale potrebo po javni porabi, medtem ko bodo hkrati zmanjšale vire javnega prihodka,
- H. ker lahko podnebne spremembe še zaostrijo omejenost virov, kot so zemljišča, primerna za bivanje, pitna voda in obdelovalne površine, kar lahko povzroči nove konflikte, negotovost in migracijske tokove, in sicer težave, ki lahko še povečajo svetovno nestabilnost,
- I. ker kmetijsko proizvodnjo, v kateri je zaposlenih 70 % prebivalcev v najmanj razvitih državah, že ogrožajo naraščajoče temperature in spreminjajoče se ravni padavin, ki prispevajo k manjšemu in nepredvidljivemu pridelku; ker poleg tega netrajnostne kmetijske prakse dodatno in morda trajno slabšajo zemljišča,
- J. ker skoraj vsa milijarda ljudi, kolikor je po ocenah podhranjenih oseb na svetu, živi na podeželju, njihovo preživetje pa je odvisno od razpoložljivosti obdelovalnih površin in kmetijskih pridelkov,
- K. ker se pomorske dejavnosti spreminjajo zaradi dvigovanja gladine morja in naraščanja kislosti oceana, ki škoduje biotski raznovrstnosti, to pa ogroža prihodek lokalnih ribičev, dohodke iz obalnih turističnih industrij in obseg poslovnih dejavnosti obalnih držav; ker je potreben ponoven premislek o turizmu v industrijskem obsegu, kadar ta ni okoljsko trajnosten,
- L. ker predstavlja učinek podnebnih sprememb za kmetijstvo in pomorske dejavnosti resno grožnjo zanesljivi preskrbi s hrano,
- M. ker so velika tveganja, za katere se šteje, da so povezana s podnebnimi spremembami, pogosto nepredvidljiva in uničujoča ter lahko uničijo proizvodnjo v primarnih sektorjih, fizično infrastrukturo in turistično industrijo ter povzročijo vsesplošno umiranje,
- N. ker velika tveganja pogosteje najmočneje prizadenejo male otoške države v razvoju, ki trpijo tudi zaradi dodatnih negativnih geografskih učinkov, saj imajo nizko nadmorsko višino in jih zato ogroža postopno poplavljanje morja in končno popolna potopitev zaradi dviga morske gladine,
- O. ker bodo nestabilni podnebni pogoji povzročili, da bodo nekatere regije označene kot območja „velikega tveganja“, zaradi česar se bo zmanjšala njihova privlačnost za tuje neposredne naložbe,
- P. ker gospodarski subjekti, ki se odločno zavzemajo za lastne interese v škodo globalnega podnebja, lokalnih okolij, življenjskih prostorov in socialne varnosti, redko odgovarjajo za škodo, ki jo povzročajo,

- Q. ker mora v globaliziranem svetu z globalnimi prihodki tudi odgovornost podjetij postati globalna tako kot obveznost izravnave škode in izgub,
1. obžaluje neuspeh konference Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je potekala od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu in ki je s tem, ko ni privedla do pravno zavezujočega mednarodnega sporazuma, dokazala, da je v času, ko obstaja skorajda popolno soglasje o vrstah izzivov, strinjanje glede načinov soočanja z njimi veliko manjše; ugotavlja, da EU med pogajanja v Københavnu ni opustila svojih ciljev, in jo zato poziva, naj kot pomemben dejavnik v celoti prevzame svojo odgovornost v stalnih prizadevanjih za sklenitev zavezujočega sporazuma med konferenco, ki bo potekala od 29. novembra do 10. decembra 2010 v Cancúnu;
 2. priznava, da je nujno znatno prizadevanje na svetovni ravni, zlasti v najbolj industrijskih in razvitih državah, za omejitev globalnega segrevanja z izvajanjem usklajenih, konvergentnih, ambicioznih in proaktivnih politik za prilagoditev in blažitev posledic;
 3. opozarja, da bodo vplivi podnebnih sprememb na države v razvoju vključevali zmanjšanje njihovih proizvodnih zmognosti ter manjši izvoz in javne dohodke, zaradi česar bodo njihova gospodarstva ranljivejša; vztraja, da je treba izvajati podporne ukrepe v korist trajnostnih in produktivnih kmetijskih praks, ki obstajajo na lokalni ravni, z namenom okrepiti zanesljivo preskrbo s hrano in preprečiti nepotrebno erozijo in izčrpavanje tal;
 4. poziva EU in države AKP, naj vlagajo v alternativne vire čiste energije in v tehnologije za izboljšanje energijske učinkovitosti, da bo mogoče v celoti izkoristiti koristne učinke, ki jih lahko ima njihova uporaba za trg dela, varnost preskrbe z energijo in biotsko raznovrstnost ter posledično za zanesljivo preskrbo s hrano; poudarja zlasti potrebo po obsežni uporabi obnovljivih virov energije, zlasti sončne energije, in načinov kmetovanja z učinkovitejšo rabo vode; prav tako poziva Komisijo, naj podpre inovativne rešitve, kot so zeleni pasovi okrog mest, s katerimi bo mogoče izpolniti osnovne potrebe po hrani pri mestnem prebivalstvu držav v razvoju;
 5. poziva EU in države AKP, naj izvedejo obsežen skupni javni raziskovalni program, ki bi ga v veliki meri financirala EU ter bi vključeval inovativna podjetja in strokovne raziskovalne centre, da bi se tako razvile zmogljive nove tehnologije za izkoriščanje obnovljivih virov energije, pri čemer bi bili patenti in postopki podjetnikom in podjetjem v državni lasti v EU in državah AKP na voljo brezplačno;
 6. poziva EU, kot del njenega razvojnega sodelovanja, in države AKP, naj oblikujejo tehnološko partnerstvo z namenom olajšati uporabo čistih tehnologij v državah AKP ter podpreti raziskave in razvoj na področju podobnih tehnologij v samih državah AKP, morebiti prek vzpostavitve energetske pobude EU-AKP; v širšem smislu poudarja potrebo po pojasnitvi in okrepitvi lastninskih pravic v državah AKP, da bi se na podlagi lastnine ter njene uporabe pri proizvodnji in kot zavarovanje ustvaril dodatni razvojni potencial;
 7. poudarja, da se morajo zasebni gospodarski subjekti iz držav članic EU vesti družbeno odgovorno, kadar nastopajo v državah AKP, zlasti glede spoštovanja pravic prebivalcev do zaposlovanja in plačila ter naravnih virov, okolja, življenjskih prostorov, naravnih pokrajin, živalstva in rastlinstva držav, v katerih delujejo in od prebivalstva katerih so odvisni; poudarja zlasti potrebo po izboljšanju družbene odgovornosti podjetij na področju izkoriščanja naravnih virov;

8. meni, da morajo sredstva za dejavnosti, povezane s podnebjem, pomeniti dodaten denar poleg dolgotrajnih zavez donatorjev glede stopenj uradne razvojne pomoči ter da je treba voditi jasne evidence sredstev, dodeljenih v okviru teh dveh ločenih kanalov;
9. se strinja s pobudo bolivijskega predsednika Eva Moralesa Ayme o organizaciji svetovne ljudske konference o podnebnih spremembah in pravicah matere Zemlje v Cochabambi (Bolivija) med 19. in 21. aprilom 2010 kot del mednarodnega prizadevanja na poti od København do Cancúna;
10. ponovno opozarja, da je mogoče mednarodne obljube glede razvojnih ciljev tisočletja izpolniti le, če bodo industrijske države izpolnile svojo zavezo, da bodo za uradno razvojno pomoč namenile 0,7 % BDP;
11. poziva EU in njene države članice, naj ustrezno pomagajo majhnim otoškim državam AKP pri obravnavanju težav, ki so jih podnebne spremembe povzročile v njihovem kmetijstvu in pomorskem/ribiškem sektorju, vključno z zanesljivo preskrbo s hrano, tako da spodbujajo razvoj zelenih gospodarstev s prenosom tehnologije in zagotavljanjem dodatnih sredstev za financiranje njihovih strategij za prilagoditev in blažitev posledic;
12. meni, da dolgoročno države zneskov, ki so potrebni za boj proti učinku podnebnih sprememb v državah v razvoju, ne bodo mogle zagotavljati le s črpanjem iz javnih sredstev, ampak bo moral prispevati tudi zasebni sektor; se zato strinja s pobudami držav članic EU o vzpostavitvi prostovoljnih dajatev na emisije v letalskem in pomorskem prometu ter poziva k dosledni obdavčitvi mednarodnega tovarnega prometa sorazmerno z obsegom in intenzivnostjo onesnaževanja posamezne vrste prometa;
13. poziva k izvajanju načela odgovorni subjekt plača kot smiselne razširitve načela onesnaževalec plača;
14. zahteva, da EU in njene države članice, ki so kot posameznice prisotne v skupini G20, sodelujejo v pogajanjih s partnerji organizacij G20 in OVSE ter bolj splošno v okviru svetovnih finančnih institucij z namenom doseči sporazum o potrebi po globalni dajatvi, katere rezultat se bo uporabil za financiranje svetovnih javnih dobrin, vključno z bojem proti najresnejšim vplivom podnebnih sprememb;
15. z zaskrbljenostjo opozarja, da razen Južne Afrike nobena država AKP ali skupina držav ni prisotna v skupini G20; meni, da novega modela za trajnostno svetovno upravljanje ni mogoče razviti brez večjega sodelovanja najrevnejših afriških, karibskih in pacifiških držav;
16. poziva države AKP in države članice EU, naj izvajajo mednarodne najboljše prakse, kadar pripravljajo domačo zakonodajo, ki je usmerjena k trajnostnemu razvoju, zmanjšanju emisij ogljika ter spodbujanju čistejših energetske tehnologije in uporabi obnovljivih virov energije;
17. naroča sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP-EU, Evropskemu parlamentu, Evropski komisiji, predsedstvu Sveta Evropske unije in Afriški uniji.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o socialnem učinku svetovne krize**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju na Tenerifu (Španija) od 29. marca do 1. aprila 2010,
- ob upoštevanju člena 17(1) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju ciljev sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega 23. junija 2000 v Cotonouju (sporazum iz Cotonouja), in vseh njegovih sprememb,
- ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov, zlasti obveze za vzpostavitev globalnega partnerstva za razvoj, ter sklepov in priporočil s srečanja ZN na visoki ravni, ki je potekalo 25. septembra 2008 v New Yorku,
- ob upoštevanju soglasja iz Monterreya, sprejetega na mednarodni konferenci Združenih narodov o financiranju za razvoj 21. in 22. marca 2002, in deklaracije iz Dohe o financiranju za razvoj, sprejete 2. decembra 2008 na mednarodni konferenci o financiranju za razvoj za pregled izvajanja soglasja iz Monterreya,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči z dne 2. marca 2005 in akcijskega načrta iz Akre, sprejetega na forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, ki je potekal od 2. do 4. septembra 2008 v Akri,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. aprila 2009 „Podpora državam v razvoju pri obvladovanju krize“ ⁽²⁾,
- ob upoštevanju izjav skupine držav G20 s srečanj na temo finančne krize, ki so potekala 15. novembra 2008 v Washingtonu, 2. aprila 2009 v Londonu ter 24. in 25. septembra 2009 v Pittsburghu,
- ob upoštevanju resolucij, sprejetih 10. julija 2009 na vrhunskem srečanju skupine G8 v L'Aquila (Italija),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 10. in 11. decembra 2009,
- ob upoštevanju poziva predsednika Svetovne banke Roberta B. Zoellicka, naj razvite države 0,7 % sredstev iz svojih spodbujevalnih paketov namenijo skladu za ublažitev posledic krize v državah v razvoju,
- ob upoštevanju poročila Svetovne zdravstvene organizacije iz leta 2008 „Osnovno zdravstveno varstvo: zdaj bolj kot kdajkoli prej“,

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 1. aprila 2010 na Tenerifu (Španija).

⁽²⁾ KOM(2009)0160 konč.

- ob upoštevanju poročila „Posledice svetovne finančne krize za države z nizkim prihodkom“, ki ga je marca 2009 objavil Mednarodni denarni sklad,
 - ob upoštevanju izjave s svetovnega vrhunškega srečanja o varni preskrbi s hrano, ki je potekalo od 16. do 18. novembra 2009 v Rimu,
 - ob upoštevanju resolucije „Učinki svetovne gospodarske in finančne krize na afriška gospodarstva: strategije in ukrepi za soočanje z njimi“, ki jo je sprejela Afriška parlamentarna unija na svoji 32. konferenci, ki je potekala 19. in 20. novembra 2009 v Ouagadougouju,
 - ob upoštevanju resolucije o vplivu finančne krize na države AKP, sprejete 3. decembra 2009 v Luandi ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za socialne zadeve in okolje (AKP-EU/100.640/10/konč.),
- A. ker je sedanja kriza izredna ter zajema socialno, okoljsko, energetska, gospodarsko, finančno in prehrabeno področje; ker je treba razvojni model prilagoditi, da bo učinkovit in pregleden,
- B. ker Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo (FAO) ocenjuje, da je število ljudi na svetu, ki trpijo zaradi lakote, doseglo eno milijardo, zaradi svetovne krize pa se je povečalo še za dodatnih 100 milijonov; ker bi se lahko število ljudi, ki živijo v revščini, do decembra 2010 povečalo za 90 milijonov,
- C. ker je večina držav AKP odvisna od izvoza blaga in naravnih virov, kriza pa je povzročila zmanjšanje izvoznih prihodkov številnih držav v razvoju, prenosa sredstev v te države in neposrednih tujih naložb,
- D. ker se države v razvoju soočajo tudi z zmanjševanjem nakazil delavcev migrantov v državo izvora in uradne razvojne pomoči, ki je po ocenah Združenih narodov za 20 milijonov USD na leto manjša od zneska, ki so ga obljubili na srečanju skupine G8 leta 2005 v Gleneaglesu o pomoči Afriki,
- E. ker bo učinek različnih oblik krize za države AKP ogrozil uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja,
- F. ker virus HIV/aids ni le zdravstveno vprašanje, saj je širjenje bolezni povzročilo pandemijo, ki ima socialne, gospodarske in demografske posledice v vseh državah,
- G. ker bo gospodarska in finančna kriza verjetno povečala izgubo usposobljene delovne sile iz držav AKP ter zaostri dolgoročne učinke krize,
- H. ker držav AKP ni mogoče kriviti za finančno in gospodarsko krizo, so pa med tistimi, na katere kriza najbolj vpliva, kar velja tudi za podnebne spremembe; ker je finančno in gospodarsko krizo med drugim povzročila deregulacija finančnih in gospodarskih trgov,

⁽¹⁾ UL C 68, 18.3.2010, str. 24.

- I. ker so se zaradi krize poslabšali pogoji zaposlovanja: število brezposelnih po vsem svetu se je povečalo za 59 milijonov, pri čemer je zaradi finančne in gospodarske krize več kot 200 milijonov delavcev izpostavljenih izredni revščini, tako v državah AKP kot EU,
- J. ker bodo morale ranljive družbene skupine, predvsem mladi, nositi največji delež posledic srednje- in dolgoročnih učinkov krize; ker se bo že tako prevelik delež brezposelnosti pri mladih še naprej večal,
- K. ker ne smemo spregledati učinkov svetovne gospodarske krize za države v razvoju s srednjimi prihodki in za njihove programe za socialni razvoj,

Večstranske posledice krize

1. ponovno opozarja, da mora imeti EU odločilo vlogo pri blaženju učinkov krize za države AKP, saj je glavna trgovinska partnerica držav AKP, največja ponudnica zasebnih naložb in največja donatorica uradne razvojne pomoči na svetu;
2. poziva države donatorice, naj to krizo brez primere uporabijo kot katalizator za dodatno preučitev obstoječih možnosti uporabe dodatnih in inovativnih virov financiranja za razvoj, kot je mednarodni davek na finančne transakcije, ter za opredelitev novih možnosti, ki bodo državam v razvoju omogočile, da diverzificirajo nabor virov prihodka ter uvedejo učinkovite, konkretne in operativne programe porabe;
3. je zaskrbljen, da bo kriza ovirala uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja in da se bo finančna kriza razvila v razvojno krizo, zato poziva države članice EU, naj spoštujejo in izpolnijo zavezo, da bodo povečale uradno razvojno pomoč na 0,56 % BND do leta 2010 in na 0,7 % do leta 2015; poziva države članice, naj spoštujejo to zavezo, tako da jo vključijo v zavezujočo nacionalno zakonodajo; poziva k usklajenim ukrepom in h krepitvi razvojnih programov, da se zaščitijo obstoječa sredstva v okviru uradne razvojne pomoči za sektor zdravja, izobraževanja in socialnega varstva;
4. poziva države EU in AKP, naj evropska sredstva čim učinkoviteje uporabijo za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja s pazljivejšo izbiro osrednjih sektorjev v državnih strateških dokumentih in nacionalnih okvirnih programih;
5. ponovno opozarja, kako pomembna so načela učinkovitosti pomoči, opredeljena v pariški deklaraciji in akcijskemu načrtu iz Akre, ter načela usklajevanja med donatorji, opredeljena v kodeksu ravnanja EU o delitvi dela v razvojni politiki ⁽¹⁾; poziva svet ministrov AKP-EU, naj na srečanju junija 2010 obnovi svojo zavezo v zvezi s tem;
6. poziva vlade EU in AKP, naj se skupaj borijo za izkoreninjenje utaje davkov, nezakonitega bega kapitala in pranja denarja; poudarja potrebo po podpiranju krepitve zmogljivosti v državah AKP, vključno z nacionalnimi davčnimi in pravosodnimi sistemi, z namenom boljše porazdelitve bogastva;

⁽¹⁾ KOM(2007)0072 konč.

7. podpira izvajanje mednarodnih praks v davčnih zadevah, zlasti upoštevanje načel preglednosti in izmenjave informacij med državami AKP, ki so se zavezale k izvajanju teh praks;
8. vztraja, da je treba zmanjšati stroške nakazil, zlasti v času, ko migranti zelo trpijo zaradi krize in ne morejo prenesti toliko sredstev v državo njihovega izvora;
9. poudarja, da ima regionalno sodelovanje ključno vlogo pri premagovanju učinkov krize;

Izboljšanje socialnih sektorjev

10. poudarja vlogo sistemov socialnega varstva pri blaženju revščine ter poziva k ustvarjanju in razvijanju mehanizmov socialnega varstva;
11. v kratkoročnem smislu poziva vlade prejemnice in donatorice, naj se osredotočijo na varnostne mreže, ki bodo ljudem preprečevale, da zapadejo v revščino; podpira vzpostavitev sistema opozarjanja na svetovno revščino, mednarodnega sklada za hitro odzivanje, ki bi zagotavljal varnostno mrežo za najbolj ranljive ljudi na svetu;
12. pozdravlja mehanizem FLEX proti ranljivosti, ki ga je vzpostavila Evropska komisija in je namenjen zagotavljanju podpore z namenom zaščititi socialno porabo; poziva Komisijo in vlade AKP, naj izkoristijo priložnost vmesnega pregleda državnih in regionalnih strateških dokumentov, da preučijo možnosti za krepitev socialnih sektorjev in povečajo sredstva za drugi „paket“ mehanizma V-FLEX, da bo leta 2010 mogoče v celoti zapolniti preostalo vrzel v financiranju upravičenih držav AKP;
13. poziva vlade in donatorice, naj dajo prednost podpiranju osnovnih socialnih potreb in okrepijo podporo za ranljive otroke in ženske, ki jih je kriza močno prizadela, ogrožene mlade, delavce z nizko plačo in slabšo usposobljenostjo ter delavce migrante, delavce na podeželju in invalide;
14. ponovno opozarja, da je treba povečati prizadevanja za zmanjšanje smrtnosti dojenčkov in mater v podsaharski Afriki, kjer ti razvojni cilji tisočletja morda ne bodo doseženi; ponovno opozarja, da morata biti področji izobraževanja in zdravja jedro razvojnih politik, ter vztraja, da sedanje razmere ne smejo upravičiti kakršnega koli zmanjšanja nacionalne porabe in mednarodne pomoči za ti dve področji;
15. meni, da morajo zdravstveni programi, med njimi programi za spolno in reproduktivno zdravje, spodbujanje enakopravnosti med spoloma, večanje vpliva in moči žensk ter pravic otrok, igrati pomembno vlogo v razvojni politiki AKP-EU, zlasti tam, kjer je razširjeno nasilje na podlagi spola in so ženske in otroci žrtev okužb s HIV/aids oziroma ženske in otroci nimajo dostopa do informacij, preventive in/ali zdravljenja;
16. poziva vlade AKP in EU, naj sprejmejo ukrepe, namenjene posebej vključevanju mladih in žensk v družbo ter povečanju njihove celovite udeležbe v gospodarstvu;
17. poudarja, da je treba ustvarjanje delovnih mest olajšati z izboljšanjem terciarnega izobraževanja, vključno s poklicnim usposabljanjem in vseživljenjskim učenjem; poziva k izboljšanju enakosti možnosti in dostopu do razvijanja poklicnih znanj ter kakovostnega usposabljanja in izobraževanja; poziva k izboljšanju na področju dostopa do kreditov (vključno z mikrofinanciranjem), da se spodbudi odpiranje delovnih mest in zagotovi pomoč pri ustanavljanju mikropodjetij za ponovno oživitve lokalnih gospodarstev;

18. poudarja potrebo po varstvu pravic delavcev in poziva k povečanju ukrepov za boj proti delu otrok in brezposelnosti med mladimi; poziva zainteresirane strani, naj s socialnim dialogom razvijejo strategije za odzivanje na krizo na nacionalni in sektorski ravni;
19. poudarja, da je treba pri ustvarjanju delovnih mest dati prednost dostojnemu delu, da se premesti težava „revnih zaposlenih“; zato poudarja, da je treba v vmesni pregled državnih strateških dokumentov AKP vključiti regionalno strategijo rasti, s poudarkom na vprašanih zaposlovanja in dostojnega dela;
20. poziva države donatorice, naj podpirajo države AKP pri diverzifikaciji gospodarstva, da ne bodo več tako odvisne od enega proizvoda; ponovno poudarja potrebo po vlaganju v infrastrukturo in projekte regionalnega povezovanja ter vztraja, da morajo trgovinske politike upoštevati enakopravnost med partnerji, da se zagotovi stabilnost gospodarstev na regionalni in lokalni ravni;
21. poudarja, da je treba oceniti vlaganja v države v razvoju v smislu njihove trajnosti ter da je treba v trajnem smislu ohraniti zdrave okoljske in življenjske pogoje;
22. ponovno poudarja, da je beg možganov zaskrbljujoča realnost, ki ogroža razvojno pot in obete najmanj razvitih držav, saj negativno vpliva na osnovna sektorja zdravje in higiena in izobraževanje ter na izgradnjo javnega sektorja; zato spodbuja krožno migracijo;

Varnost preskrbe s hrano

23. ponovno poudarja, da je nedavna kriza glede hrane dokazala, da se kmetijstvo že predolgo zanemarja in da je treba podhranjenost nujno rešiti z dolgoročnimi ukrepi; poziva zadevne države, donatorje in mednarodne ustanove, naj spodbujajo naložbe v varnost preskrbe s hrano in kmetijstvo, zlasti v kmetijstvo manjšega obsega; meni, da mora Evropska komisija izkoristiti priložnost vmesnega pregleda državnih strateških dokumentov v okviru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskega razvojnega sklada, da z državami prejemnicami obravnava potrebo, da se kmetijstvo in ribištvo uvrstita na vrh dnevnega reda;
24. poudarja, da je treba subvencioniran izvoz hrane EU usmeriti v regije, ki čutijo pomanjkanje hrane;
25. pozdravlja tuje naložbe v kmetijstvo, če podpirajo razvoj in pomagajo krepiti lokalno zmogljivost za pretvorbo surovin (zlasti kmetijskih proizvodov) v predelane proizvode; je kljub temu zaskrbljena zaradi sedanjega trenda, da nekatere države najemajo zemljišča v državah v razvoju, da bi iz njih uvozila proizvodnjo; vztraja, da morajo biti take pogodbe pregledne in da mora del proizvodnje ostati v državah proizvajalkah; izraža zaskrbljenost v zvezi s špekulacijami na področju hrane;
26. poziva k povečanju tehnične, finančne in človeške zmogljivosti za spodbujanje malih kmetov, lokalnih trgov in sodobnih obdelovalnih tehnik v državah AKP, da bodo manj občutljivi na vplive nestanovitnih svetovnih trgov;

27. poziva države EU in AKP, naj obravnavajo razvoj kmetijskega sektorja, ribištva in varnosti preskrbe s hrano kot prednostne naloge ter tem področjem namenijo posebno pozornost pri pripravi državnih strateških dokumentov in nacionalnih okvirnih programov; poudarja, da je treba obravnavati proizvodnjo in razdelitev hrane, da se prepreči lakota v državah AKP; predlaga tudi, naj se razvije urbano kmetijstvo;
28. poziva EU, naj sodeluje z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, da se zagotovi trajnostno ribištvo in razvije notranja zmogljivost držav AKP za predelavo rib;

Podnebne spremembe

29. ponovno opozarja, da države v razvoju do leta 2020 potrebujejo 100 milijard USD na leto, da bodo lahko obvladale podnebne spremembe; poziva države AKP, naj oblikujejo svoje prednostne naloge za boj proti podnebnim spremembam z oblikovanjem nacionalnih programov za prilagoditev; vztraja, da sredstva ne smejo izvirati iz že načrtovanih proračunov za razvojno pomoč: izhajati morajo iz novih in dodatnih virov;
 30. poudarja, da je blaženje podnebnih sprememb velik izziv za države v razvoju, vendar mora postati tudi priložnost, in sicer s finančno in tehnično podporo donatoric, za spodbujanje zelenih tehnologij za razvoj držav (zeleni razvoj) s prenosi tehnologij (sončna energija itd.) in odpiranje zelenih delovnih mest;
 31. obžaluje, da na vrhunskem srečanju v Københavnu ni bil sprejet noben pravno zavezujoč dogovor; zato poziva k skupni strategiji AKP-EU za pristno zavezanost v okviru naslednje konference pogodbenic COP 16, ki bo potekala v Mehiki;
 32. poudarja pomembnost spodbujanja svetovnega zavezništva za boj proti podnebnim spremembam, ki si mora prizadevati za večjo podporo revnejšim državam v razvoju, ki so bolj izpostavljene podnebnim spremembam, zlasti najmanj razvitim državam in malim otoškim državam v razvoju;
 33. naroča sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP-EU, Evropskemu parlamentu, Evropski komisiji, predsedstvu Sveta Evropske unije, Afriški uniji in Vseafriškemu parlamentu.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o obnovi in sanaciji po nesreči na Haitiju ter povezavi med revščino in naravnimi nesrečami**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju na Tenerifu (Španija) od 29. marca do 1. aprila 2010,
 - ob upoštevanju člena 17(2) svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju vrhunskega srečanja G7 v Iqualuitu (Kanada) 6. februarja 2010,
 - ob upoštevanju izidov mednarodne konference donatorjev „Novi prihodnosti za Haiti naproti“, ki je bila v New Yorku 31. marca 2010,
 - ob upoštevanju sklepov pripravljalne ministrske konference, ki je bila v Montrealu 25. januarja 2010,
 - ob upoštevanju razprave o potresu na Haitiju, ki je bila v Evropskem parlamentu 20. januarja 2010, na kateri je sodelovala visoka predstavnica Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, baronica Catherine Ashton,
 - ob upoštevanju sklepov izrednega zasedanja Sveta za zunanje zadeve v Bruslju 18. januarja 2010,
 - ob upoštevanju misije Združenih narodov za stabilizacijo razmer na Haitiju (MINUSTAH),
- A. ker je 12. januarja 2010 Haiti prizadel potres z močjo 7,3 stopnje po Richterjevi lestvici, ki je povzročil katastrofalne posledice v krajih Port-au-Prince, Jacmel in v drugih naseljih v pokrajini, sledili pa so mu številni močni popotresni sunki, ki so še naprej povzročali škodo v državi,
- B. ker se ocenjuje, da je povzročil več kakor 200 000 smrtnih žrtev in 250 000 ranjenih, neposredno pa je prizadel več kakor 3 milijone ljudi; ker je visoko ceno plačala misija Združenih narodov za stabilizacijo razmer na Haitiju (MINUSTAH), v kateri je umrlo 146 ljudi, 70 je pa pogrešanih,
- C. ker Urad OZN za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA) poroča, da v vsej državi okoli en milijon ljudi potrebuje zavetje, zlasti zdaj, ko se začneja deževno obdobje, in da je okoli 500 000 ljudi notranje razseljenih,
- D. ker so državo leta 2008, že pred potresom dne 12. januarja 2010 opustošili orkani in tropske nevihte, ki so po ocenah povzročili škodo v višini približno 15 % BDP,
- E. ker 1,8 milijona ljudi že pred potresom ni imelo zagotovljene preskrbe s hrano v državi, kjer skoraj 60 % prebivalstva živi na podeželju in 70 % (12 milijonov) ljudi živi z manj kakor 2 USD na dan,
- F. ker so zaradi te izredne revščine posledice potresa še bolj uničujoče in so državo potisnile v eno od najhujših humanitarnih katastrof doslej,

(1) Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 1. aprila 2010 na Tenerifu (Španija).

- G. ker je Komisija sklenila zagotoviti 137 milijonov EUR za kratkoročne potrebe in vsaj 200 milijonov EUR za srednje- in dolgoročne, države članice pa naj bi zagotovile še dodatnih 92 milijonov EUR; ker Medameriška razvojna banka ocenjuje, da bo za obnovo Haitija potrebnih 10,5 milijarde EUR, in sicer po 2 milijardi EUR na leto; glede na sklep Unije južnoameriških držav, da ustanovi sklad za pomoč Haitiju v višini 217 milijonov EUR,
- H. ker je Haiti v tujini zelo zadolžen, njegov zunanji dolg po ocenah znaša približno 1 milijardo USD in je ohromil razvoj države že pred potresom, zdaj pa bi lahko oviral tudi obnovo države,
- I. glede na sklep ministrov G7, da Haitiju odpišejo dolg, pa tudi dejstvo, da je dolg Haitija državam G7 znašal samo 214 milijonov USD od skupnih 890 milijonov USD,
- J. ker srednje- in dolgoročna prizadevanja za ponovno vzpostavitev možnosti preživetja ljudi, ki so potrebna poleg neposredne pomoči za reševanje, ter obnova uničene infrastrukture, državnih institucij in gospodarskih dejavnosti zahtevajo dolgoročno mednarodno pomoč;
1. izraža iskreno sožalje državljanom Haitija in drugim prizadetim prebivalcem, osebju mednarodnih organizacij, vključno z OZN in Evropsko komisijo, ob velikem številu smrtnih žrtev in ogromni škodi, ki jo je povzročil izredno močan potres, ter sočustvuje in je solidarna z njimi; spoštuje izreden pogum in solidarnost, ki so ju pokazali prebivalci Haitija, ki so takoj po nesreči in še preden je ta prišla v medije, rešili na tisoče življenj in pomagali tisočem ranjenih oseb in sirot, čeprav so bili tudi sami hudo prizadeti;
 2. pozdravlja prizadevanja haitskih oblasti in civilne družbe, pa tudi OZN, NVO in drugih dvostranskih donatorjev, za zagotavljanje pomoči prebivalcem Haitija, ter spoštuje delo reševalnih organizacij in posameznikov iz Evropske unije, držav AKP in z vsega sveta;
 3. navdušeno pozdravlja solidarnost, ki so jo pokazale države članice OZN in mednarodne partnerice, zbrane na mednarodni konferenci donatorjev „Novi prihodnosti za Haiti naproti“, ki je bila 31. marca 2010 v New Yorku, na kateri je bilo obljubljenih skupaj 9,9 milijard USD v naslednjih treh letih in pozneje, ter spodbuja mednarodno skupnost, naj se drži teh izjemnih danih obljub;
 4. podpira dejstvo, da so mednarodni donatorji uskladili svoje prispevke v akcijskem načrtu za obnovo in razvoj Haitija, ki ga je predstavil predsednik Haitija René Préval, kot jasen znak, da bodo haitske oblasti prevzele vodilno vlogo v prizadevanjih za dolgoročno obnovo;
 5. poudarja, da je ključnega pomena da OZN, ki deluje pod okriljem haitske vlade, je in ostane pristojna za usklajevanje vseh civilnih in vojaških operacij v zvezi s ponovnim vzpostavljanjem varnosti in humanitarno pomočjo ter tudi z obnovo in razvojem;
 6. poziva OZN, naj ponovno pregleda mandat MINUSTAH v povezavi s haitskimi oblastmi, da bi se odzvala na potrebe države po nesreči, s posebnim poudarkom na varnostnih vprašanjih;
 7. poziva k izčrpni oceni z namenom določiti kratkoročne in dolgoročne potrebe prebivalstva in vzpostaviti vključevanje mednarodne skupnosti v proces obnove, ki bo zajemal vse tri faze, torej nujno pomoč, obnovo in sanacijo;
 8. izraža veliko skrb glede dobrobiti najbolj ranljivih skupin, zlasti žensk, otrok in starejših ljudi; poziva Komisijo in OZN, naj posvečata posebno pozornost sodelovanju žensk pri obnovi in ga podpirata, tako da jih aktivno vključujeta v faze obnove, sanacije in ocenjevanja vseh programov pomoči in obnove;

9. poudarja, da je treba za otroke brez spremstva in otroke, ki so bili ločeni od družin, zagotoviti službe, ki bodo poskrbele za njihovo čim prejšnjo ponovno združitev s starši ali skrbniki; poziva EU in mednarodno skupnost, naj čim prej oceni potrebo po usklajenem načrtu za pomoč tisočem otrok, ki so po potresu ostali sirote; poudarja hudo tveganje nezakonitih posvojitvev in trgovanja z otroki;
10. poziva EU, naj podpre začasni moratorij na nove posvojitve otrok s Haitija, za do dve leti po začetku iskanja; poziva EU, naj si prizadeva, da se čim prej zadovoljijo osnovne potrebe otrok, ustanovijočasne šole in otrokom zagotovi svetovanje;
11. odločno poziva Evropsko komisijo in mednarodno skupnost, naj spremljata zdravstvene razmere prebivalcev Haitija, zlasti žensk in otrok;
12. poziva mednarodno skupnost, naj takoj odpiše zunanji dolg Republike Haiti, in čestita vsem, ki so že sprejeli ali najavili tovrstne ukrepe; poudarja, da je treba nujno popotresno pomoč zagotoviti v obliki donacij in ne v obliki posojil, ki ustvarjajo dolg;
13. podpira prizadevanja EU in drugih donatorjev za spodbujanje lokalne proizvodnje hrane z obnovo poškodovane infrastrukture in dajanjem potrebnega materiala (semena, gnojila in orodje) na razpolago malim kmetom – zlasti za spomladansko setev, ki se začne marca in predstavlja 60 % državne proizvodnje hrane; poziva EU in druge mednarodne donatorje, naj kadar koli je mogoče kupujejo lokalno hrano za pomoč in s tem pomembno prispevajo k podpori kmetijskemu gospodarstvu in zaščiti lokalnih proizvajalcev;
14. poudarja potrebo po osredotočenju na dolgoročna vlaganja v izgradnjo potresno varnih zgradb, ki izpolnjujejo ustrezne tehnične standarde, ter v osnovno infrastrukturo, kot je oskrba z vodo, ceste, elektrika in prenos tehnologije, ki je pred potresom ni bilo ali pa je bila v znatni meri neprimerna, kar je še zaostriło možni učinek naravnih nesreč;
15. poziva k ustanovitvi sklada, ki ga bo upravljala OZN, za financiranje ukrepov za osveščanje in usposabljanje javnosti, sistemov za preprečevanje in pravočasno obveščanje, izgradnjo primernih zaščitnih struktur in pripravo zalog nujne zdravstvene in sanitarne opreme;
16. poziva mednarodno skupnost, naj zagotovi, da bodo prebivalci Haitija in njihova vlada pod demokratičnim nadzorom parlamenta glavni udeleženci v procesu obnove in da bodo prevzeli odgovornost za njihovo skupno prihodnost; poziva Evropsko komisijo in države članice EU, naj dajo na razpolago znanje in izkušnje EU in tako okrepijo njihove nacionalne in lokalne, regionalne in podregionalne zmogljivosti;
17. poziva mednarodno skupnost, naj zagotovi, da bo zmanjševanje revščine na Haitiju ostalo visoko na dnevnem redu, tudi potem, ko bo medijska pozornost preusmerjena drugam, da bi Haitiju pomagali, da iz te nesreče vstane kot popolnoma delujoča demokracija z gospodarstvom, ki lahko na trajnosten način poskrbi za svoje ljudi;
18. poziva EU, naj sodeluje s haitskimi oblastmi pri vzpostavljanju dolgoročnih mehanizmov za preprečevanje in ublažitev nesreč ter upravljanje zmogljivosti, in poudarja, da morajo prizadevanja za obnovo temeljiti na nacionalnih prednostnih nalogah, hkrati pa upoštevati načela za učinkovitost pomoči ter podpirati haitiske institucije in jim pomagati učinkovito vladati; podpira predlog predsednika Prévala za ustanovitev trajne strukture v okviru OZN, ki bi lahko od prvega dne upravljala krize, ki jih povzročijo naravne nesreče;

19. meni, da je na Haitiju nujno treba izvesti obširno pogozdovanje, ker je zaradi sedanjih razmer država izjemno ranljiva za vse vrste naravnih nesreč, ter poiskati ekonomične in trajnostne alternative krčenju gozdov za kuhanje hrane;
20. poziva visoko predstavnico Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter komisarko za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in krizno odzivanje, naj odigrata vodilno vlogo pri usklajevanju odziva EU na krizo, v sodelovanju z OZN, in uporabita pristojnosti, utemeljene z Lizbonsko pogodbo, za bolj učinkovito usklajevanje odziva EU na prihodnje krize, hkrati pa učinkovito gradita na že doseženem;
21. močno spodbuja ustanovitev operativnih mehanizmov civilne zaščite na mednarodni ravni, ki se lahko uporabljajo v razmerah, podobnih tistim na Haitiju, na podlagi regionalnih predhodnih priprav ali glede na pogostost ali predvidljivost nesreč;
22. poziva Evropsko komisijo, naj čim prej predloži predloge za vzpostavitev civilne zaščite EU na podlagi mehanizma EU za civilno zaščito in EU omogoči, da združi potrebne vire za zagotavljanje nujne prve humanitarne pomoči že v 24 urah po nesreči;
23. glede na pomen regionalnega povezovanja in sodelovanje v karibski regiji poziva Evropsko unijo, naj sprostí posebna sredstva za francoske najbolj oddaljene regije v Karibih (Guadeloupe, Martinik, Gvajana), da bodo lahko še naprej nudile in okrepile svojo pomoč prebivalcem Haitija;
24. nujno poziva ponovno sestavljeno vlado Haitija, naj si čim bolj prizadeva za vzpostavitev in utrditev demokracije na Haitiju;
25. pozdravlja pozitiven odziv Afriške unije na predlog senegalskega predsednika Abdoulaya Wadeja, podprt z resolucijo senegalskega parlamenta, o pravici do vrnitve Haitijcev, ter poziva mednarodno skupnost, naj ta predlog nadgradijo s sprejetjem resolucije OZN;
26. naroča sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta visoki predstavnici Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, predsedniku Evropske komisije, predsedniku in vladi Haitija, Svetu AKP, državam članicam Karibske skupnosti (CARICOM), Komisiji Afriške unije, generalnemu podsekretarju Združenih narodov za človekoljubne zadeve in nujno pomoč, Svetovni banki, Mednarodnemu denarnemu skladu in vladam držav članic Evropske unije.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾

o utrjevanju miru v Južnem Sudanu

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju na Tenerifu (Španija) od 29. marca do 1. aprila 2010,
- ob upoštevanju člena 17(2) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju celovitega mirovnega sporazuma, ki sta ga podpisala sudanska vlada in SPLM/A (Sudansko ljudsko osvobodilno gibanje/vojska) januarja 2005,
- ob upoštevanju začasne sudanske ustave iz leta 2005,

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 1. aprila 2010 na Tenerifu (Španija).

- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah narodov, ki ju je Sudan ratificiral,
 - ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov o Sudanu,
 - ob upoštevanju dela ministrskega odbora Afriške unije glede obnove in razvoja po končanih sporih v Sudanu ter drugih pobud Afriške unije,
 - ob upoštevanju poročila predsednika Komisije Afriške unije o izvajanju celovitega mirovnega sporazuma,
 - ob upoštevanju sporočila z 201. zasedanja Mirovnega in varnostnega sveta (PSC) Afriške unije, ki je potekalo 26. avgusta 2009 v Adis Abebi,
 - ob upoštevanju kodeksa ravnanja EU o trgovanju z orožjem malega kalibra in lahkim strelnim orožjem,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Sudanu ter resolucij Evropskega parlamenta in Vseafriškega parlamenta o Sudanu,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta Evropske unije o Sudanu,
 - ob upoštevanju poročila o politiki „Sudan: preprečevanje razpada“, ki ga je 17. decembra 2009 predstavila mednarodna krizna skupina,
 - ob upoštevanju skupnega poročila nevladnih organizacij „Reševanje miru v Južnem Sudanu“, predstavljenega januarja 2010,
- A. ker je celovit mirovni sporazum končal grozljivo in uničujočo državljansko vojno v Sudanu, ki je zahtevala več kot dva milijona življenj ter povzročila skoraj štiri milijone beguncev in razseljenih oseb,
- B. ker se zaveda, da je mogoče državljansko vojno in povečanje nasilja pripisati:
- sporom zaradi naravnih virov in delitve oblasti,
 - široki dostopnosti orožja majhnega kalibra in lahkega strelnega orožja,
 - še vedno trajajočim, pogostim, nasilnim in krvavim vpadom Gospodove uporniške vojske (LRA), ugandske uporniške skupine, ki deluje zunaj Ugande,
- C. ker je celovit mirovni sporazum poleg tega določil vmesno šestletno obdobje (2005–2011), in pod naslovom „mirovne dividende“ različne cilje in nekatere ključne datume, kot so državne volitve, ki so bile sprva načrtovane za leto 2009, in referendum o samoodločbi Južnega Sudana, ki je načrtovan za januar 2011,
- D. ker so prihodnje državne volitve prve po sklenitvi celovitega mirovnega sporazuma in bistvene za mirovni proces, preden se izvede referendum o samoodločbi Južnega Sudana ter referendum v Abijeju,
- E. ker je treba pred referendumom o samoodločbi Južnega Sudana poiskati rešitve glede državljanstva, preostalih delih meje med severom in jugom, razoroževanja mejnih območij in delitve naravnih virov, vključno z nafto,

- F. ker sta obe strani zaobšli spor o popisu z dogovorom, ki SPLM/A v nacionalnem parlamentu dodeljuje dodatnih 40 sedežev,
- G. ker se SPLM ne strinja s točnostjo končnih podatkov popisa prebivalstva in gospodinjstev iz maja 2008; ker so na jugu popisali 108 % volivcev, ki naj bi izpolnjevali pogoje za glasovanje,
- H. ker nedavni napredek pri pogajanjih med Nacionalno kongresno stranko (NCP) in SPLM glede zakona o referendumu v Južnem Sudanu, referendum na območju Abijej in javno posvetovanje v regijah Južni Kordofan in Modri Nil pomenijo pozitivne korake v smeri rešitve,
- I. ker je generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki-moon jasno povedal, da si bodo Združeni narodi prizadevali za podporo stranem pri njihovem prizadevanju, da bi bila enotnost privlačna in da bi lahko prebivalci Južnega Sudana uresničili svojo pravico do samoodločbe na referendumu,
- J. ker je bila leta 2005 ustanovljena mirovna misija Združenih narodov (UNMIS), katere glavni cilj je podpora izvajanju celovitega mirovnega sporazuma, pri njej pa sodeluje več kot 9 000 vojakov in več kot 3 000 lokalnih in mednarodnih civilistov; ker se je UNMIS osredotočil na spremljanje celovitega mirovnega sporazuma in s tem ogrozil svoje poslanstvo varovanja civilnega prebivalstva,
- K. ker je ministrski odbor Afriške unije glede obnove in razvoja po končanih sporih v Sudanu na zasedanju januarja 2010 poudaril, da si morajo sudanske strani v sporu na vso moč prizadevati, da bi premagale izzive, s katerimi se soočajo pri izvajanju celovitega mirovnega sporazuma, vključno z uspešno izvedbo volitev in demokratičnim preoblikovanjem države, določitvijo meja, rešitvijo vprašanja območja Abijej na podlagi sklepa stalnega arbitražnega sodišča in rešitvijo vprašanja negotovih razmer v Južnem Sudanu,
- L. ker je bilo od začetka leta 2009 na odmaknjenih podeželskih območjih v izbruhu spopadov med plemeni ubitih na tisoče ljudi, med njimi največ otrok in žensk; ker je od začetka leta 2010 v državi Warrap zaradi nasilja umrlo že na stotine ljudi,
- M. ker je Južni Sudan ena od najmanj razvitih regij na svetu; ker je pismenost v Južnem Sudanu po ocenah sklada ZN za prebivalstvo 24-odstotna; ker 90 % žensk ne zna ne brati ne pisati,
- N. ker naj bi leta 2009 po ocenah programa za hrano Warrap zaradi nasilja morale svoje domove zapustiti 350 000 ljudi, zaradi česar so odvisni od pomoči v hrani; ker je bil tudi lanskoletni pridelek zaradi premalo sezonskega deževja povsem uničen; ker pomoč v hrani letos potrebuje že več kot 4,3 milijone ljudi v primerjavi z lani, ko je bilo teh ljudi 1 milijon,
- O. ker po ocenah Svetovne zdravstvene organizacije v Južnem Sudanu močno primanjkuje zdravnikov, saj naj bi imeli le 0,22 zdravnika na 1 000 prebivalcev, in tudi vlada poroča, da ima dostop do zdravstvenih storitev le 25 % prebivalcev; ker je v Južnem Sudanu najvišja stopnja umrljivosti mater na svetu in ker eden od sedmih otrok umre pred starostjo petih let; ker je po mnenju odbora za AIDS v Južnem Sudanu osveščenost ljudi o tej bolezni pod 10 %; ker vlada v Južnem Sudanu nadaljuje s svojimi načrti za obnovo zdravstvenega sistema,
- P. ker donatorji niso izpolnili obveznosti, ki so jih leta 2005 sprejeli v Oslu (Norveška), in so Južnemu Sudanu dejansko namenili le majhen delež od 4,8 milijard dolarjev obljubljenе pomoči,

- Q. ker je Evropska komisija po podpisu celovitega mirovnega sporazuma obnovila sodelovanje s Sudanom in več kot 500 milijonov EUR namenila predvsem za obnovo, okrevanje in razvojne dejavnosti; ker Sudan zaradi svoje odločitve, da ne bo ratificiral prve revizije sporazuma iz Cotonouja, ni več upravičen do pomoči iz Evropskega razvojnega sklada in ker si Evropska komisija prizadeva, da bi našla rešitev za ta problem,
1. slovesno potrjuje, da v celoti podpira celovit mirovni sporazum, in odločno zahteva, naj ga vse vključene strani učinkovito in v celoti izvajajo, da bi v Sudanu spodbudili celovit mir; poziva k tesnejšemu sodelovanju med sudansko vlado in vlado Južnega Sudana, da se odpravijo morebitne ovire za uresničitev načrtov iz celovitega mirovnega sporazuma;
 2. poziva tudi Afriško unijo, Evropsko unijo in mednarodno skupnost, naj se čim prej sporazumejo o dejavnostih in ukrepih v podporo sudanskim stranem pri izvajanju celovitega mirovnega sporazuma in spodbujanju demokratičnega vladanja v celotnem Sudanu;
 3. priznava vlogo, ki so jo doslej odigrali podpisniki celovitega mirovnega sporazuma (NCP in SPLM) in prebivalci Sudana pri spoštovanju tega mirovnega sporazuma, in jih poziva, naj zberejo vso politično voljo, da premostijo nesoglasja in v polnosti izpolnijo določbe celovitega mirovnega sporazuma;
 4. poziva NCP in SPLM, naj izvedeta ključne demokratične reforme, ki so potrebne, da se zagotovijo verodostojne, svobodne in pravične državne volitve ter referendum v Južnem Sudanu;
 5. vztraja, da je treba v praksi izvajati vse pravice, ki jih zagotavlja začasna ustava, in poziva pristojne organe oblasti, zlasti volilno komisijo, naj pred volitvami odpravijo vse preostale tehnične težave;
 6. podpira prebivalce Sudana, ki so z dejavnim sodelovanjem pri popisu volivcev pokazali izjemno zanimanje, da se udeležijo prihodnjih volitev;
 7. pozdravlja dejstvo, da bo imel Sudan z zaključenimi strankarskimi seznamami za ženske (25 %) enega od najvišjih deležev parlamentarne zastopanosti žensk v regiji, vendar želi, da bi lahko predlagali tudi ženske, ki niso vključene na trenutne sezname kandidatk;
 8. poziva obe strani, Afriško unijo in mednarodno skupnost, naj razmislijo o prihodnjih odnosih med severom in jugom na področju politike, gospodarstva in varnosti v primeru, da referendum potrdi odcepitev juga, vključno s prehodnimi mehanizmi za odcepitev; meni, da je treba določiti prehodno obdobje po referendumu, da bi se lahko ustrezno izvedli in uveljavili predreferendumski sporazumi, v katerih bi bili določeni pogoji za mirno odcepitev;
 9. poziva obe podpisnici celovitega mirovnega sporazuma, naj vzpostavita mirno in stabilno okolje za izvedbo preglednega in verodostojnega referenduma, kot je določeno v celovitem mirovnem sporazumu;
 10. poziva vse strani, naj ustavijo nasilje; poziva južnosudansko vlado, naj omogoči dialog med plemeni in vzpostavi institucionalne mehanizme za doseg in vzdrževanje sprave med plemeni;
 11. poziva južnosudansko vlado, naj si bolj prizadeva za vzpostavitev varnosti na lokalni ravni, pri čemer je treba pozornost posvetiti etnični sestavi varnostnih enot, ter naj prednostno obravnava reformo policije na podlagi obstoječih strateških dokumentov in zakona o policiji iz leta 2009; poudarja pomen reforme v varnostnem sektorju;

12. poziva Varnostni svet Združenih narodov, naj:
 - misiji UNMIS zagotovi vsa obljubljena sredstva, da bo lahko v čim boljših pogojih izvedla svoje naloge;
 - postane prednostna naloga misije UNMIS zaščita civilnega prebivalstva;
 - za misijo UNMIS pripravi jasna navodila in poskrbi za usposabljanje njegovega osebja glede odgovornosti za zaščito civilnega prebivalstva;
 - še naprej sodeluje pri reševanju problema Gospodove uporniške vojske (LRA) in naj si z vsemi močmi prizadeva, da bi poiskali celovito in trajno rešitev;
13. poziva misijo UNMIS, naj prevzame dejavnejšo vlogo pri zaščiti civilnega prebivalstva in naj v sodelovanju s plemenskimi oblastmi postane aktivni partner pri preprečevanju lokalnih sporov;
14. meni, da vprašanja delitve med severom in jugom ni mogoče obravnavati ločeno in da je sprava bistvena za trajni mir v Južnem Sudanu; zato poziva vse strani, naj spoštujejo osnovne človekove pravice prebivalcev, si prednostno prizadevajo za zaščito civilnega prebivalstva, odpravijo nekaznovanje in osumljence kaznivih dejanj ustrezno kaznujejo, da se vzpostavi zaupanje;
15. poziva EU in druge donatorje, zlasti tiste, ki so na konferenci donatorjev v Oslu leta 2005 sprejeli določene obveznosti, naj priznajo velike humanitarne in razvojne potrebe Sudana ter zagotovijo, da bodo dodeljena sredstva ustrezala tem potrebam in da bodo dejansko razdeljena; jih nadalje poziva, naj podprejo vlado pri oblikovanju strateške vizije glede vloge obstoječih mehanizmov financiranja in pri iskanju novih ustvarjalnih načinov za podpiranje lokalnih organizacij, pri čemer je treba priznati, da je močna civilna družba bistvena za stabilnost Južnega Sudana;
16. naroči sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Evropski komisiji, Afriški uniji, Združenim narodom ter nacionalnim, regionalnim in kontinentalnim parlamentom skupine AKP.

IZJAVA

Sporazum o bananah med EU in Latinsko Ameriko ter učinek sporazuma na pridelovalce banan v državah AKP in EU

Dogovor

- A. Decembra 2009 je EU v okviru Svetovne trgovinske organizacije dosegla dogovor s pridelovalci iz ZDA in Latinske Amerike o zgladitvi dolgotrajnega spora o bananah.
- B. Dogovor predvideva pomembna znižanja tarifnih stopenj (35 % od leta 2010 in najmanj do leta 2017) za uvoze iz držav, ki niso države AKP, zaradi česar se bo zmanjšala konkurenčnost pridelovalcev iz držav AKP in EU.
- C. Poleg tega EU trenutno sodeluje v dvostranskih pogovorih z nekaterimi državami Latinske Amerike, da bi sklenili sporazume o prosti trgovini, s čimer bi se še bolj znižale tarifne stopnje in bi se bistveno znižale predvidene ugodnosti za pridelovalce banan iz držav AKP na podlagi evropskih partnerskih sporazumov.
- D. Banane so med izvoznimi kmetijskimi pridelki na četrtem mestu na svetu. Tretjina vsega uvoza je namenjena trgu EU.

- E. Multinacionalne družbe, ki poslujejo v Latinski Ameriki, obvladujejo več kot 80 % svetovnega trga.
- F. Leta 2008 je bilo že 72 % banan, prodanih v EU, iz Latinske Amerike, medtem ko je bilo le 17 % banan na trgu EU iz držav AKP oziroma le 10,5 % banan na trgu EU iz držav EU. Skoraj celotni izvoz banan iz držav AKP je namenjen v EU, medtem ko države Latinske Amerike banane izvažajo tudi v Severno in Južno Ameriko ter Rusijo.
- G. Pridelava banan močno vpliva na lokalne skupnosti ne le z gospodarskega vidika, temveč tudi z vidika okoljskih standardov, migracij, spola in standardov dela.
- H. V nekaterih državah Latinske Amerike pridelavo banan multinacionalnih družb povezujejo z visoko stopnjo kršitev človekovih pravic.
- I. Sporazum bo stopil v veljavo, če in ko bo pridobljeno soglasje Evropskega parlamenta in ko bo Svet odobril sklenitev sporazuma.

Učinek

- J. Učinki sporazuma, katerega namen je uskladiti cilje glede trajnostnega razvoja z obveznostmi v okviru Svetovne trgovinske organizacije, so že vidni.
- K. Pridelovalci iz držav AKP bodo močno prizadeti, saj bodo izgubili velik del tarifne zaščite. V nekaterih državah AKP, ki so močno odvisne od izvoza banan, bo morda izvoz popolnoma ugasnil, kar bo imelo močne socialne in gospodarske posledice.
- L. Brez ustreznih spremljevalnih ukrepov bodo hude posledice utrpele tudi evropske regije, kjer pridelujejo banane in ki so med najrevnejšimi regijami EU z visoko stopnjo brezposelnosti.
- M. Multinacionalne družbe bodo pridobile ogromno, ceno pa bodo plačale majhne kmetijske skupnosti v EU in AKP.
- N. Regije v državah AKP in EU, kjer pridelujejo banane, bodo potrebovale več finančne podpore, da bodo ohranile to ključno gospodarsko dejavnost in ostale konkurenčne v primerjavi z regijami, kjer je pridelava banan povezana z nizkimi plačami, slabimi družbenimi razmerami in nizkimi okoljskimi standardi.
- O. Iskanje najcenejših banan bo verjetno povzročilo tekmovanje na področju zniževanja standardov dela, vključno z delom otrok, varstvom okolja, korupcijo in davčnimi utajami.
- P. Evropska komisija je pripravila sveženj podpornih ukrepov za pridelovalce iz držav AKP (spremljevalni ukrepi glede banan) v vrednosti 190 milijonov EUR v štirih letih ter dodatnih 10 milijonov EUR pod določenimi pogoji. Ta podpora ne upošteva dodatnih znižanj tarifnih stopenj, ki so rezultat dvostranskih trgovinskih sporazumov z državami Latinske Amerike.

- Q. Nove odobrene ugodnosti za Kolumbijo in Peru in ugodnosti, za katere so že zaprosile države Srednje Amerike, znatno presegajo ugodnosti iz nedavnega sporazuma in lahko še dodatno destabilizirajo druge države v regiji ter omajajo gospodarstva v drugih državah pridelovalkah banan izmed držav AKP in EU.
- R. Za pridelovalce iz EU, zlasti iz najbolj oddaljenih regij, dodatna podpora ni predvidena.

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU opozarja, da je usklajenost razvojnih politik zdaj tudi del Lizbonske pogodbe, in zahteva, da:

1. Komisija izvede oceno gospodarskih, socialnih in okoljskih učinkov sporazuma o bananah med EU in Latinsko Ameriko za pridelovalce banan iz držav AKP in EU, kot je določeno v Izjavi XXIII k sporazumu iz Cotonouja;
2. Komisija razmisli o pravičnem povečanju svežnja finančne pomoči pridelovalcem iz držav AKP in Evrope, da se bodo lahko prilagodili na novo ureditev, in da pospeši razdeljevanje teh sredstev;
3. Komisija razmisli o posebni dodatni finančni in tehnični pomoči za države AKP, da se bodo lahko soočile z socialnimi in okoljskimi vplivi ter omejitvami na strani ponudbe in spodbujale diverzifikacijo gospodarstva po letu 2013;
4. EU pripravi ukrepe za pomoč državam, katerih gospodarstvo je močno odvisno od pridelave banan, za spodbujanje diverzifikacije njihovih gospodarstev, vključno z dodatno pomočjo za trgovino, s čimer bi Komisija in države članice izpolnile svoje zaveze v zvezi s pomočjo za trgovino v višini 1 milijarde EUR (od tega naj bo 50 % na voljo za države AKP);
5. Komisija zagotovi podporo za nadomestitev izgub pridelovalcev v EU, postopoma uvede ukrepe za spodbujanje vzdržne pridelave banan v EU ter zagotovi učinkovito izvajanje zaščitne klavzule glede banan v dvostranskih in večstranskih trgovinskih sporazumih;
6. vsem novim znižanjem tarif v dvostranskih trgovinskih sporazumih z državami Latinske Amerike zunaj sporazuma v okviru Svetovne trgovinske organizacije po možnosti sledijo zadostni izravnalni ukrepi;
7. Komisija pridelovalcem iz držav AKP in EU resnično zagotovi pravno gotovost glede prihodnosti ureditve trgovine z bananami ter da Evropski parlament in nacionalni parlamenti držav AKP še naprej pozorno spremljajo to vprašanje;
8. organi EU in držav AKP okrepijo prizadevanja za zagotavljanje učinkovitega izvajanja vseh vidikov agende za dostojno delo Mednarodne organizacije za delo;
9. Komisija širi ozaveščenost o etični trgovini ter evropske trgovce odvrča od uvoza banan pridelovalcev, ki so povezani z davčnimi utajami, korupcijo, nedoseganjem standardov dela in kršitvami človekovih pravic;
10. Evropski parlament resno razmisli o učinku vprašanj iz te izjave, preden da soglasje za sporazum o bananah.

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za karibske države

Razmere v regiji

Regija se sooča z več izzivi trajnostnega razvoja: majhne populacije; omejen in drag prevoz; izjemna občutljivost za podnebne spremembe in naravne nesreče; enokulturna gospodarstva z omejenimi možnostmi za diverzifikacijo.

Proces povezovanja v regiji je formalno začela Zahodnoindijska federacija (1958–1963). Karibsko združenje za prosto trgovino (Carifta) je leta 1967 znova začelo proces povezovanja, leta 1973 pa je Karibska skupnost (Caricom) procesu dala dodaten zagon z različnimi pobudami, na primer s sodelovanjem in usklajevanjem zunanje politike ter z Girvanovim poročilom o enotni viziji za enotno gospodarstvo. Leta 1992 je bil ustanovljen Cariforum. Njegove članice so države skupnosti Caricom ⁽¹⁾ in Dominikanska republika in Kuba ter je podpisnik sporazuma iz Cotonouja.

Cariforum ima dvojno vlogo: usklajevanje financiranja in upravljanje izvajanja regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa ter izvajanje drugih regionalnih programov, ki jih financirajo tudi države članice EU.

Trenutna prizadevanja za regionalno povezovanje so osredotočena na enotni trg in gospodarstvo Caricom (CSME), s ciljnim datumom 2015, in na II. fazo, katere namen je utrjevanje in dokončanje enotnega gospodarstva.

Kljub tem pobudam procesu povezovanja v regiji trenutno manjka določenega zagona. Nekateri trdijo, da je to posledica pomanjkanja podpore ljudi, medtem ko drugi menijo, da gre stagnacijo pripisati političnemu poudarjanju nacionalnih zadev, politični kratkoročnosti, ki je posledica pogostih menjav izvoljenih predstavnikov, ali političnemu prepričanju, da lahko povezovalne na svetovnem trgu prinese večje gospodarske koristi. Vendar pa večina priznava, da proces ogroža pomanjkanje virov in da mora regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program na to ustrezno odgovoriti.

Regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program za karibske države

Regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program mora odgovoriti na omenjene izzive, če naj spodbuja regionalno povezovanje in povezovalne regije v globalnem gospodarstvu. Poleg tega mora regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program podpreti regijo pri izvajanju sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami Cariforuma in EU.

V regionalnem strateškem dokumentu/regionalnem okvirnem programu je za karibske države na razpolago **165 milijonov EUR**:

- **Osrednje področje: regionalno gospodarsko povezovalne/sodelovanje in krepitev zmogljivosti sporazuma o gospodarskem partnerstvu (dodelitev 85–90 % ali 143 milijonov EUR)**
- Glavna predvidena področja izvajanja ukrepov temeljijo na različnih Cariforumovih procesih povezovalne in sodelovanja: gospodarska unija Organizacije vzhodnokaribskih držav (OECS); CSME; širitev regionalnih trgov; izvajanje sporazuma o gospodarskem partnerstvu (za kar je dodeljenih 72,6 milijona EUR) in razvoj človeških virov v regionalnih institucijah.
- **Stransko področje: ranljivost in socialna vprašanja (dodelitev 10–15 % ali 22 milijonov EUR)**
- Stransko področje posebno pozornost namenja kriminalu in varnosti, krepitevi vloge nedržavnih akterjev in razvoju zmogljivosti.

Analiza regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa

- **Neodvisna skupina strokovnjakov:** v postopek vmesnega pregleda regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa morajo biti v celoti vključeni civilna družba, akademiki in zasebni sektor.

⁽¹⁾ Antigva in Barbuda, Bahami, Barbados, Belize, Dominika, Grenada, Gvajana, Haiti, Jamajka, Sveta Lucija, Saint Vincent in Grenadine, Saint Kitts in Nevis, Surinam ter Trinidad in Tobago

- Skupna parlamentarna skupščina zato podpira oblikovanje neodvisne skupine strokovnjakov, katere naloga bo opredeliti ozka grla za pospeševanje rasti in izboljšanje življenja v regiji. Po opredelitvi potrebnih vložkov finančnih in človeških virov bi skupina lahko oblikovala finančna in institucionalna priporočila, kako najbolje spodbuditi rast in izboljšati življenje.
- **Regionalno gospodarsko povezovanje/sodelovanje:** Vzporedno s krepitvijo zmogljivosti in institucionalnimi pobudami, podprtimi v okviru osrednjega področja, Skupna parlamentarna skupščina meni, da bi bilo nekaj od 143 milijonov EUR treba nameniti za projekte na področjih izobraževanja, ustvarjanja delovnih mest, energije ter zračnega in pomorskega prometa.
- Obstajajo resnične možnosti za spodbujanje regionalnega povezovanja in razvoja z usmerjeno in konkretno potrošnjo.
- **Gospodarski razvoj:** regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program opredeljuje številne ovire za gospodarski razvoj: dve izmed njih sta visoki standardi skladnosti s sanitarnimi in fitosanitarnimi predpisi EU ter omejene možnosti za diverzifikacijo gospodarstva.
- Skupna parlamentarna skupščina poudarja potrebo, da se pravičen delež 30 milijonov EUR, namenjenih državam AKP za zagotavljanje skladnosti s sanitarnimi in fitosanitarnimi predpisi, nameni za Cariforum. To financiranje se mora osredotočiti zlasti na ribiški sektor in mlade gospodarske panoge, na primer ribogojstvo, kmetijsko predelavo in storitve (npr. zdravilišča in ekološki turizem).
- Raziskave in inovacije lahko spodbujajo gospodarsko diverzifikacijo in zlasti mala in srednja podjetja ter sektor kmetijskih podjetij bi lahko imeli koristi od večjega poudarjanja raziskav in inovacij.
- **Izvajanje sporazuma o gospodarskem partnerstvu:** Poleg dodelitve regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa so tudi številni nacionalni okvirni programi za posamezne države usmerjeni v dejavnosti, povezane s sporazumom o gospodarskem partnerstvu, na primer konkurenčnost, reforme javne uprave in infrastrukturo. Za pomoč na področju trgovine je dodeljenih 454 milijonov EUR iz sredstev nacionalnih programov (75 % od 600 milijonov EUR, ki so na razpolago).
- Sporazum o gospodarskem partnerstvu zahteva velike organizacijske in strukturne spremembe. Izzivi, na primer krepitev pravne službe, so veliki in regija pri soočanju z njimi potrebuje ustrezno podporo.
- Skupna parlamentarna skupščina poudarja, da morajo Evropska komisija in države članice EU izpolniti svojo zavezo o pomoči za trgovino (po 1 milijardo EUR Komisija in države članice do leta 2010, pri čemer se 50 % da na razpolago državam AKP). Kot že omenjeno, je skladnost s sanitarnimi in fitosanitarnimi predpisi prednostna naloga.
- Vmesni pregled regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa (in podobno državnih strateških dokumentov/nacionalnih okvirnih programov) mora nuditi resnično priložnost za revizijo financiranja, če države članice EU ne izpolnijo svoje obljube o pomoči za trgovino.
- **Varnost preskrbe s hrano:** Odziv na svetovno krizo zaradi pomanjkanja hrane v regiji je bil počasen. Ta zamuda poudarja potrebo po regionalnem soglasju o najboljšem načinu za spodbuditev kmetijske proizvodnje. Medtem ko določene države pri razvojnem načrtovanju že dajejo prednost varni preskrbi s hrano, bi celovita regionalna razvojna strategija lahko učinkoviteje zagotovila ustrezno kmetijsko proizvodnjo. Z namenom zagotavljanja varne preskrbe s hrano v srednje- do dolgoročnem obdobju si mora regija zagotoviti razvojno pomoč za spodbujanje kmetijskega sektorja.
- Skupna parlamentarna skupščina priznava, da je Evropska komisija v 3 letih namenila več kot 1 milijardo EUR za 23 držav, ki jih je najbolj prizadela kriza zaradi pomanjkanja hrane, in pozdravlja dejstvo, da je bilo v letu 2009 15,8 milijonov EUR porabljenih za Haiti.
- **Človeški viri in beg možganov:** Regija si mukoma prizadeva za razvoj širokega razpona domačega strokovnega znanja, ta primanjkljaj pa ovira človekov razvoj, blaginjo, diverzifikacijo gospodarstva in rast.

- Poleg tega je regija močno prizadeta tudi zaradi velikega bega možganov ⁽¹⁾. Prost pretok delovne sile in združevanje človeških virov v regiji to težavo v določeni meri lajšata, zato Skupna parlamentarna skupščina pozdravlja dodelitev skoraj 10 milijonov EUR za razvoj človeških virov in krepitev zmogljivosti na regionalni ravni.
- Za odpravo vzroka težave pa mora biti regija sposobna izseljencem ponuditi spodbude, da se vrnejo domov in s svojim pridobljenim znanjem in veščinami pomagajo regiji.
- Spodbujati je treba resen politični dialog, poučna pa je lahko tudi analiza prizadevanj Gvajane in drugih držav za preobrnitev smeri preseljevanja v devetdesetih letih dvajsetega stoletja. V ta namen mora Evropska komisija rezervirati sredstva za povečanje regionalnega sodelovanja pri vprašanih preseljevanja in krepitev zmogljivosti za zmanjšanje bega možganov.
- **Podnebne spremembe:** Podnebne spremembe nesorazmerno vplivajo na male otoške države, kot so karibske.
- Čeprav regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program ne predvideva ukrepov za preprečevanje podnebnih sprememb, je leta 2009 Evropska komisija namenila 71 milijonov EUR za preprečevanje s podnebnimi spremembami povezanega preseljevanja ter 97 milijonov EUR za prilagoditev. Nadalje namerava Komisija nameniti 3 milijone EUR za Kubo in 8 milijonov EUR prek Globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah (GCCA) za podporo Centra za podnebne spremembe Karibske skupnosti (CCCC) pri izvajanju regionalne strategije.
- Za Skupno parlamentarno skupščino bi bilo koristno, če bi imela nadaljnje informacije o pobudah in programih EU ter regionalnih pobudah in programih, kot so na primer GCCA, strategije EU za zmanjševanje tveganja nesreč v državah v razvoju, tematskega programa DCI za „Okolje in trajnostno upravljanje naravnih virov“, okvira regionalnega programa za karibsko skupnost za obdobje 2005–2015 (CDEMA), celovitega okvira in strategije za obvladovanje tveganj (tudi CDEMA) in CCCCC, tako glede njihovega financiranja kot tudi zaradi usklajevanja z njimi.
- **Spol:** Vprašanja enakosti med spoloma morajo biti više v političnem programu, zlasti v luči zadnje finančne krize, ki je ženskam otežila dostop do „dostojnega dela“.
- **Usklajevanje donatorjev:** Skladnost strategij donatorjev in načinov izvajanja je nedvomno prednostna naloga tako za zmanjšanje obremenitev nacionalnih vlad in regionalnih ustanov kot tudi za povečanje učinkovitosti mednarodne pomoči. Vendar se glede na poročila različnih donatorjev, diplomatov in akademikov načela pariške deklaracije in deklaracije iz Akre o učinkovitosti pomoči še zdaleč ne uresničujejo ustrezno.
- Kot ključna donatorica si EU mora ne le nadalje prizadevati za racionalizacijo svojih donatorskih zahtev, ampak tudi sodelovati z drugimi donatorji za večjo usklajenost in manjše izgube. Skupna parlamentarna skupščina podpira skupno izvedbo regionalnih projektov (npr. CARTAC, PANCAP, CRNM in številni projekti OECS) in pozdravlja vodilno vlogo Evropske komisije pri usklajevanju donatorjev za PANCAP. Skupna parlamentarna skupščina spodbuja Evropsko komisijo, naj zagotovi finančno podporo agenciji CDEMA, ki združuje številne donatorje, vključene v obvladovanje nesreč, a glede na navedbe v regionalnem strateškem dokumentu/regionalnem okvirnem programu trenutno nima zmogljivosti za učinkovito usklajevanje donatorjev.
- **Izvajanje pomoči:** Skupna parlamentarna skupščina podpira vzpostavitev regionalnega razvojnega sklada – v okviru razvojnega sklada Caricom – za upravljanje ERS in drugega financiranja.
- Skupna parlamentarna skupščina z veseljem pričakuje nadaljnje informacije o rezultatih študije Cariforumovega sekretariata ter o drugih razpravah med Evropsko komisijo, regionalnimi organi in Evropsko investicijsko banko o možnosti ustanovitve karibskega sklada za infrastrukturo na podlagi afriškega modela.

⁽¹⁾ Po ocenah je 60 % prebivalstva s terciarno izobrazbo na Karibskem otočju zapustilo regijo, na Jamajki, v Grenadi, Gvajani, na Haitiju, Saint Vincentu in Grenadinah pa so te stopnje odseljevanja vse do 80 %.

- **Revizija:** Poleg parlamentarnega nadzora regionalnega okvirnega programa/regionalnega strateškega dokumenta priporoča Skupna parlamentarna skupščina izvedbo neodvisne revizije. Njen cilj mora biti v prvi vrsti ocena, ali je bil Cariforumov delež 10. ERS porabljen učinkovito. Poleg tega mora revizija dati odgovor na vprašanje, ali so bile koristi 10. ERS enake po celotni regiji ali pa so bile skoncentrirane na določenih geografskih področjih ali v posameznih sektorjih.

Priporočila

Kot je omenjeno zgoraj, del osrednjega področja obsega regionalno gospodarsko povezovanje in sodelovanje.

Skupna parlamentarna skupščina v celoti podpira ta cilj in hkrati poudarja, da mora biti cilj trajnostna in v razvoj usmerjena gospodarska rast, ki lahko okrepi in poenoti pogajalsko izhodišče regije na svetovnem prizorišču.

Podobno je krepitev zmogljivosti sporazumov o gospodarskem partnerstvu ključni del osrednjega področja in mora zato regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program zagotavljati tehnično in finančno podporo za vzpostavitev ustreznih okvirov.

Preprečevanje učinkov preseljevanja in bega možganov, zagotavljanje varne preskrbe s hrano in boj proti podnebnim spremembam so najpomembnejši izzivi, ki zahtevajo regionalni odziv.

V regiji je nujno potrebno boljše usklajevanje donatorjev. Skupna parlamentarna skupščina poziva Evropsko komisijo, naj upošteva zgornja priporočila.

Medtem ko Evropski parlament lahko zagotovi parlamentarni nadzor na strani EU, je žal treba ugotoviti, da je na strani Cariforuma zaradi odsotnosti regionalnega parlamenta to teže.

SEZNAM OKRAJŠAV

AfT	pomoč za trgovino
Caricom	Karibska skupnost
Carifta	Karibsko združenje za prosto trgovino
Cariforum	Karibski forum držav AKP
CARTAC	Karibski regionalni center za tehnično pomoč
CCCCC	Center za podnebne spremembe Karibske skupnosti
CDEMA	Karibska agencija za obvladovanje izrednih primerov ob nesrečah
CRNM	pogajalski mehanizem za karibsko regijo
CSME	enotni trg in gospodarstvo Caricom
CSP	državni strateški dokument
DCI	instrument za financiranje razvojnega sodelovanja
ERS	Evropski razvojni sklad
EIB	Evropska investicijska banka
EPA	sporazum o gospodarskem partnerstvu

GCCA	Globalno zavezništvo o podnebnih spremembah
JPA	Skupna parlamentarna skupščina
NIP	nacionalni okvirni program
OECD	Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj
OECS	Organizacija vzhodnokaribskih držav
PANCAP	pankaribsko partnerstvo proti virusu HIV/aidsu
RPTF	regionalna pripravljalna delovna skupina
MSP	mala in srednja podjetja
SPS	sanitarni in fitosanitarni

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države vzhodne in južne Afrike ter Indijskega oceana

Regionalni strateški dokument za države vzhodne in južne Afrike ter Indijskega oceana pokriva 21 držav in 4 regionalne organizacije – Skupni trg vzhodne in južne Afrike (COMESA), Vzhodnoafriška skupnost (EAC), Medvladna oblast za razvoj (IGAD) in Komisija za Indijski ocean (COI). To geografsko področje vključuje tudi najbolj oddaljeno evropsko regijo Reunion in francosko prekomorsko ozemlje Mayotte.

Cilji regionalnega strateškega dokumenta

Cilj regionalnega strateškega dokumenta, kot so ga opredelile Evropska unija in različne partnerske regionalne organizacije, je prispevati k poglobljanju procesa regionalnega povezovanja, za katerega si prizadevajo te organizacije. Poudarek je namenjen odpiranju trgov in oblikovanju skupnega trga.

Končni cilj strategije je prispevati k izkoreninjenju revščine in pomagati k doseganju razvojnih ciljev tisočletja. Tako kot v primeru regionalnega povezovanja bo ta cilj dosežen z gospodarsko rastjo in razvojem trgovine.

Procesi regionalnega povezovanja, za katere si prizadevajo v regiji vzhodne in južne Afrike ter Indijskega oceana

Zadevno regijo vodijo štiri glavne regionalne organizacije. Te štiri regionalne organizacije si vzporedno prizadevajo za različne cilje, ki pa se medsebojno dopolnjujejo.

Regionalna organizacija, v katero je vključeno največje število držav v regiji, je COMESA. Njen cilj je oblikovanje območja proste trgovine ter carinske in monetarne unije med članicami, s čimer bi to postala popolnoma povezana mednarodno konkurenčna skupnost z visokim življenjskim standardom včlanjenih narodov in vseh drugih, ki so pripravljeni na pristop k Afriški gospodarski skupnosti (AEC).

Zdi se, da si Vzhodnoafriška skupnost (EAC) prizadeva za cilje, podobne ciljem, ki jih ima COMESA, in da je pravzaprav slednjo pri tem celo prehitela: leta 2005 je bila oblikovana carinska unija, za leto 2010 je načrtovan skupni trg in za leto 2012 monetarna unija.

Dve preostali glavni regionalni organizaciji v regiji imata bolj omejeno področje delovanja. Pokrivata manjše regije s skupnimi mejami ali, v primeru COI, regije ki mejijo na isti ocean.

COI ima več ciljev: solidarnost med narodi in zaščita otoških interesov v mednarodnih forumih ter organizacijah regionalnega povezovanja; ohranjanje in razvoj okolja in naravnih virov; regionalna razsežnost človekovega razvoja.

Cilji organizacije IGAD so osredotočeni na kmetijstvo, okolje, socialno in gospodarsko sodelovanje, mir in varnost ter enakost moških in žensk.

Pomoč, ki jo zagotavlja regionalni strateški dokument pri poglobljanju procesa regionalnega povezovanja in doseganju razvojnih ciljev tisočletja

Za regionalni strateški dokument v povezavi s procesom gospodarskega povezovanja v regiji je bilo dodeljenih 645 milijonov EUR. Za učinkovito izvajanje te strategije sodelujejo vse štiri regionalne gospodarske skupnosti v medregionalnem koordinacijskem odboru.

Zato mora medregionalni koordinacijski odbor (ki ga sestavljajo predstavniki organizacij COMESA, IAC, COI in IGAD ter predstavniki EU in sekretariata AKP) prevzeti usklajevanje z namenom doseči učinkovitejšo regionalno povezovanje prek trgovine in vlaganj, ki sta pravi sopomenki razvoju zadevnih držav. Sodelovanje in usklajevanje v odboru sta med izvajanjem 10. ERS dosegla nekatere spodbudne rezultate. Uspeh prizadevanj za socialni razvoj in zviševanje življenjskega standarda z gospodarsko rastjo in regionalnim odpiranjem trgov bo odvisen od odbora. Odbor bo moral zagotoviti tudi, da bodo različne regionalne organizacije preživele, ne da bi bile vse vključene.

Primerjava regionalnih strateških dokumentov in sporazumov o gospodarskem partnerstvu

Sporazumi o gospodarskem partnerstvu so namenjeni podpori procesu regionalnega povezovanja in ne obratno. Zato je toliko bolj pomembno ponovno poudariti, da ni mogoče od zunaj določati, kako mora potekati proces regionalnega povezovanja, in da se mora EU zadovoljiti s podpiranjem procesa(ov), ki so ga (jih) izbrale države AKP.

SADC, COMESA in IAC so na vrhunskem srečanju v Kampali leta 2008 sklenile, da bodo pripravile program dela, namenjen zbliževanju treh regionalnih organizacij s ciljem uskladitve njihove zakonodaje in oblikovanja velikega enotnega trga. Proces sestavlja predhodni podpis sporazuma o prosti trgovini, ki naj bi privedel do carinske unije in do vzpostavitve AEC.

Vzporedno z glavnim projektom, o katerem so se dogovorile te tri regionalne organizacije, obstajata dve regionalni strategiji in trije sporazumi o gospodarskem partnerstvu. Zato je težko natančno opredeliti, kako namerava EU prek 10. ERS in sporazumov o gospodarskem partnerstvu svojo podporo nameniti procesom regionalnega povezovanja brez vzpostavljanja konkurence med različnimi regionalnimi organizacijami pri ustanavljanju različnih skupnih trgov (ta program skladi ERS podpirajo do 85 %) in brez poskusov podpiranja zlasti vzpostavitve sporazumov o gospodarskem partnerstvu v končni analizi.

Zdi se, da obravnava tristranski svet, ki ga sestavljajo COMESA, SADC in EAC, tri sporazume o gospodarskem partnerstvu, o katerih potekajo pogajanja v dveh regijah, opredeljenih v 10. ERS, kot temelje oblikovanja AEC. Evropska unija mora zato zagotoviti, da dve trenutni regionalni strategiji in trije sporazumi o gospodarskem partnerstvu, o katerih trenutno potekajo pogajanja, ne povzročajo občutne ali trajne dezorganizacije tega procesa.

Tristranski svet COMESA-EAC-SADC je oktobra 2008 na vrhunskem srečanju v Kampali sklenil, da bo vzpostavil območje proste trgovine, ki mu bo sledila carinska unija. Sporazumi o gospodarskem partnerstvu, o katerih se trenutno pogajajo konfiguracije tristranskega sveta, morajo okrepiti proces povezovanja, ki se je že začel.

Cilj strategije za podporo miru in regionalne stabilnosti

Politično povezovanje, dobro upravljanje in človekova varnost so ključni dejavniki za uspeh procesov gospodarskega povezovanja. Nič od tega ni mogoče doseči brez preostalega. Drugi cilj te strategije je namenjen podpiranju te razsežnosti z nudenjem pomoči štirim regionalnim organizacijam v regiji, da izboljšajo stopnjo preglednosti, demokratizacije, varnosti, stabilnosti in trajnostnega razvoja. Iz tega vidika je pripravljala faza programa osredotočena na zadovoljivo opredelitev mehanizmov strateškega medregionalnega sodelovanja, ki spodbujajo mir, demokratizacijo in trajnostni razvoj v regiji. Konkretni in dobro pretehtani projekti bodo sad te predhodne faze.

Zdi se, da se program začne v pravi smeri. Vendar pa se lahko izkaže, da namenjena sredstva niso sorazmerna željam in potrebam na tem področju.

Sodelovanje ozemelj Reunion in Mayotte v tej strategiji

Predvsem je obžalovanja vredno, da se ime otoka Mayotte, ki na vsak način sodi v Indijski ocean, ne pojavi nikjer v strategiji.

Priloga, namenjena vključitvi Reuniona v 10. ERS in v proces regionalnega povezovanja, je korak v pravo smer. Vendar pa se opredeljena stališča Evropske komisije ne odražajo v njenem dejanskem delu za Reunion v okviru vzporednih pogajanj o sporazumih o gospodarskem partnerstvu. Na najbolj oddaljene regije mora Komisija na vseh ravneh gledati kot na možna gonila razvoja geografske regije, v katero sodijo, in ne zgolj kot na priloge k 10. ERS.

Obžalovanja je vredno tudi dejstvo, da največjega projekta za razvoj novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter zlasti hitrega dostopa do interneta COI ne financira posebej. Digitalna diskontinuiteta ostaja na tem oceanskem obroču, ki je seveda močno odvisen od medkontinentalnih podmorskih povezav in kjer tržne sile delujejo v škodo uporabnikov glede kakovosti ponujenih storitev in njihovih visokih cen, če jih primerjamo s kontinentalnimi regijami. 10. ERS bi moral spodbuditi oblikovanje distribucijskih platform za nove informacijske in komunikacijske tehnologije na regionalni ravni, zlasti za COI.

Zaželeno bi bilo tudi, da bi Komisija razmislila o pripravi enotnega instrumenta za financiranje sodelovanja posebej za najbolj oddaljene regije ter o uveljavitvi enostavnih postopkov upravljanja z namenom sprejetja pristnih ukrepov za zagotovitev, da najbolj oddaljene regije lahko odigrajo svojo priznano vlogo možnih gonil vzajemnega regionalnega razvoja.

Enako velja za projekte ustvarjanja boljših pomorskih, zračnih in železniških povezav, ki ostajajo zelo pomembne med drugim tudi za razvoj trgovine.

Priporočila

V luči te strategije se predpostavlja, da sta vključevanje v svetovno trgovino in gospodarska dinamika glavna dejavnika, ki regiji manjkata za dokončanje njenega človekovega in socialnega razvoja. Model, ki se navaja in za katerega se predpostavlja, da bo poglobil proces regionalnega povezovanja, je model EU: vzpostavitev skupnega trga ter carinske in monetarne unije. Morda je vredno obžalovanja dejstvo, da podpora za oblikovanje skupne kmetijske politike za to regijo ni bila vključena v ta veljavni proces povezovanja. In vendar je skupna kmetijska politika, tako kot skupni trg, del modela uspeha EU in je pomagala zagotoviti vse tesnejšo unijo med narodi in državami. Morda bi se izkazalo, da je model več kot ustrezen tudi za to regijo, in bi ji omogočil, v celoti v korist njenih prebivalcev, uresničitev skupne pravice do prehranske samozadostnosti (ki je bila prvotni cilj skupne kmetijske politike EU). V okviru 11. ERS je treba zagotoviti tudi, da bodo najdeni mehanizmi, ki bodo omogočali vključevanje nacionalnih parlamentov držav članic regionalnih organizacij v regiji.

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za SADC

Razmere v regiji

Južnoafriška razvojna skupnost (SADC) je mednarodno gospodarsko in politično telo, katerega cilj je ustvariti pogoje za razvoj ter gospodarsko in socialno rast v južni Afriki. Čeprav ima v programu SADC prednost gospodarsko povezovanje, je vanj vključeno tudi politično sodelovanje.

Skupnost SADC je bila ustanovljena leta 1980 kot Konferenca za koordinacijo razvoja južne Afrike (SADCC) z namenom usklajevanja razvojne pomoči in zmanjševanja gospodarske odvisnosti od Južne Afrike, kjer je vladal apartheid. Dvanajst let pozneje se je preoblikovala v SADC. V SADC je trenutno vključenih 15 članic: Angola, Bocvana, Demokratična republika Kongo, Južna Afrika, Lesoto, Madagaskar, Malavi, Mauritius, Mozambik, Namibija, Sejšeli, Svazi, Zambija, Zimbabve in Združena republika Tanzanija.

Žal se članstvo v SADC prekriva z drugimi regionalnimi organizacijami, na primer z Južnoafriško carinsko unijo (SACU), Skupnim trgovim vzhodne in južne Afrike (COMESA), Vzhodnoafriško skupnostjo (EAC) in drugimi. To članstvo narodov v več regionalnih gospodarskih skupnostih še naprej predstavlja izziv za regionalno povezovanje v južni Afriki. Poleg tega se regija SADC z EU v treh različnih konfiguracijah (SADC, vzhodna in južna Afrika (ESA) in EAC) pogaja o sporazumih o gospodarskem partnerstvu. Pogajalsko skupino SADC za sporazum o gospodarskem partnerstvu sestavlja le polovica trenutnih članic SADC.

Na splošno SADC zaznamujejo ogromna gospodarska regionalna neravnovesja, posledice malih in neraznovrstnih gospodarstev, izražene neenakosti in revščina. Regija SADC je ena najrevnejših na svetu – skoraj 45 % vsega prebivalstva na območju SADC živi z 1 USD na dan. V regiji SADC je najvišja pojavnost virusa HIV na svetu (1/3 vsega svetovnega prebivalstva, ki živi z virusom HIV/aidsom, je v SADC), kar ima katastrofalne gospodarske in socialne posledice v regiji in vpliva na rast BND, ponudbo delovne sile, razlike v prihodkih, človekov razvoj in doseganje razvojnih ciljev tisočletja nasploh. Kar zadeva stopnjo dokončanja osnovne šole so v državah SADC vrednosti med najnižjimi na svetu. Regija se sooča tudi z izzivi na področju varnosti preskrbe s hrano in vodo, demokracije ter miru in varnosti, kar pogosto povzroči množično preseljevanje ljudi znotraj regije SADC. Največji izzivi pa ostajajo pri vprašanih, povezanih s krepitvijo moči žensk na področju gospodarstva, njihovim sodelovanjem pri odločanju ter človekovimi in zakonskimi pravicami. Civilna družba v regiji je označena kot precej šibka in razdeljena ter naj bi v odnosih z vladami in regionalnimi organizacijami uporabljala retroaktivni pristop.

Odziv, predlagan v regionalnem strateškem dokumentu/regionalnem okvirnem programu za SADC

V regionalnem okvirnem programu je regiji SADC namenjenih 116 milijonov EUR, kot sledi:

- Osrednji sektor 1 – regionalno gospodarsko povezovanje (dodelitev 80 % ali 92,8 milijonov EUR) – bo zagotovil široko podporo za poglobitev gospodarskega povezovanja in liberalizacije trgovine v regiji SADC ter za odpravo omejitev na strani ponudbe na področjih regionalne infrastrukture in varne preskrbe s hrano.
- Osrednji sektor 2 – regionalno politično sodelovanje (dodelitev 15 % ali 17,4 milijonov EUR) – bo podpiral krepitev zmogljivosti v okviru regionalnega upravljanja in izvajanja nekaterih vidikov skupne strategije Afrika–EU pri preprečevanju sporov in na področju miru in varnosti.
- Dva stranska sektorja – sklad za tehnično sodelovanje in podpora nedržavnim akterjem pri izvajanju dejavnosti v regionalnem strateškem dokumentu – bosta prejela 5 % sredstev oziroma 5,8 milijonov EUR.

Analiza regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa za SADC

Ni dvoma, da je regionalno povezovanje bistvenega pomena za gospodarski in splošni razvoj držav SADC ter omogočanje njihovega enakovrednega sodelovanja z drugimi mednarodnimi akterji v svetovnem gospodarstvu. Ker regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program trdno podpira razvoj znotraj regije SADC, program Evropske komisije v 10. ERS očitno ustreza realnosti v regiji. Poleg tega so ukrepi v regionalnem okvirnem programu povezani s konkretnimi cilji, določenimi v programu SADC, zlasti v regionalnem okvirnem strateškem razvojnem načrtu (RISDP), in v skupni strategiji Afrika-EU. Vendar bi bil znesek 92,8 milijonov EUR primeren, če bi regionalni okvirni program poskrbel za dodatna sredstva za kratkoročne izgube prihodka in izboljšanje regionalne gospodarske infrastrukture. Ker so države SADC močno odvisne od izvoza nekaj primarnih proizvodov in jih je zato zelo prizadela finančna, gospodarska in socialna kriza, je treba zagotoviti tudi sredstva za podporo državam SADC pri preoblikovanju in prestrukturiranju njihovih gospodarstev ter vključevanju v ukrepe z dodano vrednostjo v proizvodni verigi, namenjene primarnim proizvodom.

Vprašanja številčnosti regionalnih organizacij v južni Afriki in delitve držav članic SADC v skupine treh sporazumov o gospodarskem partnerstvu – kar resno zapleta sodelovanje med regijami in znotraj njih – žal ni ustrezno rešila niti SADC niti Evropska komisija. Regionalni strateški dokument omenja, da morajo SADC in druge regionalne organizacije, vključene v dejavnosti gospodarskega povezovanja (zlasti COMESA), tesno sodelovati in usklajevati izvajanje ustrezne regionalne strategije. Kako točno bo to usklajevanje potekalo, še ni popolnoma jasno.

Medtem ko bi večje regionalno povezovanje in politično sodelovanje lahko posredno prispevalo k zmanjšanju revščine, je potrebna mnogo bolj neposredna in jasnejša povezava ukrepov regionalnega strateškega dokumenta z zmanjševanjem revščine in doseganjem razvojnih ciljev tisočletja v regiji SADC. Nekateri skupni dejavniki, ki zaostrujejo revščino v regiji, so pojavnost virusa HIV/aidsa, neenakost med spoloma, pomanjkanje dostopa do virov kot sta hrana in voda, pa tudi pomanjkanje človeškega kapitala ter znanja in veščin.

Kar zadeva HIV/aids, bodo možnosti za doseganje razvojnih ciljev tisočletja za milijone ljudi v regiji SADC vsak dan manjše, če se s pandemijo ne bodo celovito spopadle države in regije. Žal predvideva regionalni strateški dokument vključevanje vprašanj HIV le kot del programa za krepitev zmogljivosti po osrednjem sektorju 1. Regionalni strateški dokument SADC mora zato večji poudarek nameniti regionalnim projektom za HIV/aids, na primer z zagotavljanjem sredstev za izvajanje programov in strategij SADC za HIV/aids, vključno s poslovnim načrtom SADC za aids.

Drugi veliki izziv za države SADC je zagotoviti, da otroci, ki začnejo hoditi v šolo, primarno izobraževanje tudi dejansko dokončajo. Epidemija virusa HIV položaj v šolah še poslabšuje, saj izobraževalni sektor zaskrbnjuje hitro izgublja osebje – v Zambiji oziroma Mozambiku poročajo o 46,2- oziroma 32,5-odstotnem zmanjšanju učiteljske delovne sile zaradi aidsa. Poleg tega regionalni okvirni strateški razvojni načrt SADC jasno opredeljuje, da države članice SADC tudi pri zagotavljanju sekundarne in terciarne izobrazbe niso dovolj uspešne in se zato osredotoča na koordinacijo, usklajevanje in ustvarjanje izobraževanja in usposabljanja.

Poleg tega je pohvale vredno dejstvo, da regionalni strateški dokument podpira ukrepe za sodelovanje pri trajnostni varnosti preskrbe s hrano, katere namen je zagotovitev trajnega dostopa do varne in ustrezne hrane v regiji. Vendar sta poleg varnosti preskrbe s hrano za gospodarski in socialni razvoj regije zelo pomembna tudi varnost preskrbe z vodo in dostop do vode. Ker je sladka voda v južni Afriki posebno redek vir, bi potrebe po vodi lahko privedle do konkurence in sporov. Več kot polovica celotnega prebivalstva regije SADC nima dostopa do varne vode in higiene. Izvajanje regionalnega strateškega načrta SADC za razvoj in upravljanje vodnih virov in prenovljenega protokola o spodbujanju skupne rabe sistemov vodotokov ter razvoj vodne infrastrukture bi zato neposredno izboljšala preskrbo s pitno vodo in varnost preskrbe s hrano (ker bo dovolj vode za potrebe kmetijstva). Skupna parlamentarna skupščina spodbuja k močnejšemu poudarjanju okoljske trajnosti v regionalnem strateškem dokumentu, zlasti glede preprečevanja krčenja gozdov in degradacije tal.

Politike preseljevanja ter položaj beguncev in notranje razseljenih oseb predstavljajo še en izziv za regijo, ki bi se moral bolje odražati v regionalnem strateškem dokumentu.

Kar zadeva izvajanje financiranja regionalnega okvirnega programa, je ta primeren za doseganje ciljev regionalnega povezovanja in političnega sodelovanja, saj bodo sredstva zagotovljena neposredno regionalni organizaciji s pomočjo mehanizmov za financiranje SADC. Kot je poudarjeno v regionalnem strateškem dokumentu in glede na načelo subsidiarnosti, pa se nekateri ukrepi lahko izvajajo na nacionalni ravni, čeprav je njihov cilj regionalno povezovanje. Poleg tega je potrebno boljše ukrepanje ob težavah pri izvajanju financiranih dejavnosti.

Baza donatorjev za regijo SADC se zdi uravnotežena. Ker so ukrepi Evropske komisije povezani z okviri za regionalni razvoj in institucijami SADC, to dodatno zagotavlja dobre možnosti za usklajevanje z drugimi donatorji.

Pred oblikovanjem regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa so potekala posvetovanja med Evropsko komisijo in sekretariatom SADC, predstavniki nacionalnih organov držav članic SADC in nedržavnimi akterji v regiji z namenom usklajevanja regionalnega strateškega dokumenta z državnimi strateškimi dokumenti držav iz regije. Vendar pa ni navedbe o sodelovanju nacionalnih in regionalnih parlamentarnih organov pri teh posvetih.

Priporočila

1. Področja podpore v regionalnem strateškem dokumentu/regionalnem okvirnem programu dobro odražajo dogajanje v regiji SADC na področju gospodarskega regionalnega povezovanja in političnega sodelovanja. Predvideni ukrepi bodo tudi omogočali izvajanje prihodnjih polnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu med državami SADC in EU. Države v regiji, ki spadajo v drugo konfiguracijo za sporazum o gospodarskem partnerstvu, pa morajo imeti zagotovilo, da bodo od sporazuma o gospodarskem partnerstvu imele enake koristi.
2. Treba je vzpostaviti boljše in bolj neposredne povezave med ukrepi regionalnega strateškega dokumenta in zmanjševanjem revščine. Vprašanja, povezana z virusom HIV/aidsom, varnostjo preskrbe z vodo in razvojem človeških virov, zlasti izobraževanjem, – ki so nekateri od osnovnih vzrokov za revščino v državah SADC –, se morajo reševati na nacionalni ravni, pa tudi na regionalni. Zato je treba te težave boljše vključiti v regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program za SADC.
3. Skupno financiranje programa je treba povečati, tako da bi se lahko zagotovila zadostna sredstva za ukrepe na zgoraj opisanih področjih.
4. Nacionalni parlamenti držav SADC, parlamentarni forum SADC ter Skupna parlamentarna skupščina AKP–EU morajo biti boljše vključeni v načrtovanje, izvajanje, spremljanje in ocenjevanje regionalnega strateškega dokumenta SADC.

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države centralne Afrike

1. Regionalni okvir

a) Regionalno povezovanje

Regionalno povezovanje v centralni Afriki zaznamujejo nenatančna opredelitev regije ter dve nadrejeni regionalni organizaciji, ki imata deloma enake cilje in različno sestavo. Ekonomska in monetarna skupnost centralne Afrike (CEMAC) ⁽¹⁾ deluje od leta 1999, medtem ko Gospodarska skupnost centralnoafriških držav (ECCAS/CEEAC) ⁽²⁾ obstaja od leta 1983. Prva je osredotočena predvsem na monetarno unijo s tem, da njene države članice uporabljajo CFA frank. Osnovni cilj skupnosti CEMAC je tako ustvariti skupni trg, potem ko bo je skupnost CEEAC dosegla več rezultatov na področju političnega povezovanja, vključno z mirom in stabilnostjo. Vendar pa še vedno predstavlja težavo institucionalna šibkost regionalnih organizacij, enako kot tudi izvajanje njihovih sklepov v državah članicah.

Demokratska republika Kongo je tudi članica Gospodarske skupnosti držav Velikih jezer (CEPGL).

Kar zadeva pogajanja o sporazumih o gospodarskem partnerstvu in okvirni regionalni program, regijo sestavljajo države članice skupnosti CEMAC, Demokratska republika Kongo ter São Tomé in Príncipe.

b) Drugi izzivi na regionalni ravni

Regijo zaznamuje trenutna ali nedavna nestabilnost nekaterih držav (Čad, Srednjeafriška republika, Demokratska republika Kongo). Dve državi (Čad in Srednjeafriška republika) sta enklavi, med centralnoafriškimi državami je malo medsebojnih povezav, med ljudmi v regiji pa vlada velika revščina. Vendar pa ima centralna Afrika številna sredstva. Vse države imajo velika naravna bogastva, vključno z velikimi možnostmi za gozdarstvo in kmetijstvo. Da bi premagale „paradoks obilja“ – tj. dejstvo, da naravna bogastva niso sopomenka za razvoj – morajo centralnoafriške države zagotoviti boljše izkoriščanje in porazdelitev bogastva. Dva pomembna izziva za te države sta tudi demokracija in dobro upravljanje.

2. Odgovor, predlagan v regionalnem strateškem dokumentu/okvirnem regionalnem programu

Okvirni regionalni program predvideva 165 milijonov EUR, od katerih je 15 milijonov namenjenih za CEPGL, na naslednjih prednostnih področjih:

- Prednostno področje 1 – gospodarsko in trgovinsko povezovanje ter spremljanje sporazuma o gospodarskem partnerstvu (97 milijonov EUR, tj. 65 %) – mora omogočiti podporo prizadevanjem regionalnih organizacij za vzpostavljanje skupnega trga, medsebojno povezovanje cestnih, telekomunikacijskih in električnih omrežij itd. ter razvoj regionalne kmetijske politike in politike varne preskrbe s hrano.
- Prednostno področje 2 – upravljanje obnovljivih naravnih virov (30 milijonov EUR, tj. 20 %) – mora pomagati izboljšati dobro upravljanje gozdarskega sektorja in zaščitenih območij z možnostmi za ribištvo.
- Prednostno področje 3 – politično povezovanje (15 milijonov EUR, tj. 10 %) – je namenjeno pomoči za krepitev zmogljivosti regije za preprečevanje, obvladovanje in reševanje sporov, med drugim tudi s krepitevijo civilne družbe.
- Dodatna stranska področja – institucionalna podpora in sklad za tehnično sodelovanje (8 milijonov EUR, tj. 5 %) – med drugim za krepitev usklajevanja med skupnostma CEMAC in CEEAC.

⁽¹⁾ Sestavljajo jo Kamerun, Kongo, Gabon, Ekvatorialna Gvineja, Srednjeafriška republika in Čad.

⁽²⁾ Sestavljajo jo Angola, Burundi, Kamerun, Srednjeafriška republika, Kongo, Gabon, Ekvatorialna Gvineja, Čad, Demokratska republika Kongo ter São Tomé in Príncipe.

3. Analiza regionalnega strateškega dokumenta/okvirnega regionalnega programa za države centralne Afrike

Regionalni strateški dokument/okvirni regionalni program je bil objavljen zelo pozno, kar med drugim predstavlja problem za jasnost evropske strategije v regiji. Po navedbah Komisije je bila zamuda posledica težav, ki so se pojavile v kontekstu istočasnih posvetovanj z dvema zadevnima regionalnima organizacijama. Le-ti sta lahko svoja prizadevanja šele februarja 2009 osredotočili na določanje njunih vlog in porazdelitev sredstev. Kljub vsemu pa so v pripravi trije projekti na področjih miru in varnosti, naravnih virov in regionalnega povezovanja. Drugi projekti še vedno potekajo po 9. ERS. Zaradi te zamude pri pripravi regionalnega strateškega dokumenta/okvirnega regionalnega programa je bil tudi vmesni pregled odložen za eno leto. Skupščina poudarja, da so potrebna večja prizadevanja za spodbujanje usklajevanja dveh regionalnih organizacij in krepitev skupnega projekta regionalnega povezovanja, ki bi pomagal tudi k preprečevanju zamud pri načrtovanju, ki zmanjšujejo predvidljivost in učinkovitost pomoči ter med drugim povzročajo težave pri črpanju sredstev ERS v centralni Afriki.

Zdi se tudi, da so mnogi programi na prvem prednostnem področju namenjeni izboljšanju standardov (na področjih trgovine, zdravja, storitev, vlaganj itd.) in ne izvajanju posebnih projektov. In medtem ko sta usklajevanje in modernizacija standardov nujna, bo ustvarjanje pristnih regionalnih sinergij verjetneje potekalo prek proizvodnje in trgovine kot prek standardizacije.

Pogajanja o regionalnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu v centralni Afriki trenutno mirujejo. Vendar pa glavni del strategije, oblikovane v regionalnem strateškem dokumentu, zadeva ukrepe za spremljanje sporazumov o gospodarskem partnerstvu. Kar zadeva Komisijo, je razprava o razmerju med sporazumom o gospodarskem partnerstvu in okvirnim regionalnim programom potekala v času priprave regionalnega strateškega dokumenta, ob predpostavki, da sporazum bo in da bo okvirni regionalni program ostal prilagodljiv. Vendar pa je še naprej nujno, da se mehanizmi oblikujejo od zgoraj, da se zagotovi učinkovito spremljanje za regijo, če se ta odloči za sklenitev sporazuma o gospodarskem sodelovanju. Med drugim bi bilo treba opredeliti konkretne prednostne vidike, ki jih je treba upoštevati. Istočasno regija ne sme biti kaznovana z mirovanjem pogajanj ali z odločitvijo o nenadaljevanju pogajalskega procesa o sporazumu o gospodarskem sodelovanju, niti finančno – vključno s sredstvi, zagotovljenimi v ERS v okviru pomoči za trgovino – niti glede izvajanja programov, ki morajo ostati skladni z realnostjo v regiji.

Razvojni cilji tisočletja niso skoraj nikoli omenjeni v regionalnem strateškem dokumentu, kar je nesprijemljivo glede na to, da je ERS glavni instrument pomoči EU za države AKP in da mora biti njegova glavna prednostna naloga doseganje razvojnih ciljev tisočletja. Prvo področje izvajanja ukrepov je trgovinsko področje, a ni navedb o njegovem vplivu na zaposlovanje in revščino. In vendar je nujno – to je izraženi cilj sporazumov o gospodarskem partnerstvu – trgovino postaviti v službo razvoja. Ukrepe, ki so konkretni in imajo neposreden vpliv na doseganje razvojnih ciljev tisočletja, je treba načrtovati – med drugim na področjih zdravstva in izobraževanja – v skladu z instrumentom za razvojno sodelovanje in politično zavezo, da se 20 % sredstev nameni za zdravstvo in osnovno izobraževanje. Celo na trgovinskih področjih je vpliv na prebivalstvo, tudi glede zaposlitve, ključnega pomena, da bi ljudje sprejeli trenutni proces regionalnega povezovanja in izkusili dejanske koristi politik, ki jih skupaj izvajata EU in centralnoafriška regija. Končni cilj regionalne strategije je po navedbah Komisije zmanjšanje revščine (razvojni cilj tisočletja 1). Komisija poudarja, da bodo pripravljene konkretni programi, vključno s programi za spodbujanje zaposlovanja, čeprav to tematsko področje v okvirnem regionalnem programu ni neposredno omenjeno. Vendar pa je vredno obžalovanja, da niso pripravljene že zdaj, zlasti ker okvirni nacionalni programi ne omogočajo izravnave trenutnih primanjkljajev okvirnega regionalnega programa glede doseganja razvojnih ciljev tisočletja.

Ena pomembna tema bi morala biti v dokumentu bolj poudarjena – kmetijstvo v povezavi z varnostjo preskrbe s hrano (medtem ko je razvojni cilj tisočletja 1 namenjen preprečevanju revščine in lakote). To je tematsko področje, kjer obstaja neposredna povezava med trgovino (v razsežnosti izboljševanja in večanja raznovrstnosti kmetijske proizvodnje, ustvarjanja dodane vrednosti in izhoda iz monokulturnega kmetijstva za izvoz), razvojem (izboljševanje prehranske samozadostnosti in zdravja ljudi, ustvarjanje delovnih mest) in varstvom okolja (razvoj novih tehnik rastlinske pridelave, ki so bolj varčne z vodo in zagotavljajo boljše zaščito tal itd.). Kmetijstvo je tudi eden glavnih ciljev, poudarjenih v dokumentu o skupnih usmeritvah (JOD), ki je nujen dokument, saj dejansko predstavlja niz strateških smernic, ki sta jih skupaj pripravili EU in centralnoafriška regija. Kmetijstvo si zato zasluži bolj neposredno podporo na regionalni ravni, vendar je omenjeno le mimogrede pri prvem prednostnem področju (podpora za razvoj regionalne politike brez natančnejših navedb). Nadalje Komisija priznava, da je treba okrepiti to prednostno področje pomoči tako glede usklajevanja politik kot tudi glede večje raznovrstnosti in predelave produktov.

Priporočila

Krepitev regionalnega povezovanja je vsekakor upravičena prednostna naloga, zlasti za tiste države v regiji, ki so enklave. Vendar pa je potrebna skrbnost in pazljivost, da pogajanja o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ne bodo potekala v nasprotju s ciljem regionalnega povezovanja.

Medtem ko je zanimivo, da je upravljanje naravnih virov s poudarkom na trajnostnem upravljanju virov eno od prednostnih področij, je treba poudariti, da je gledano v celoti povezava s preprečevanjem revščine zelo posredna. Doseganje razvojnih ciljev tisočletja bi moralo biti v središču regionalnega strateškega dokumenta in v tem oziru bi moralo biti več prostora namenjenega kmetijstvu.

Poleg tega je regijo posebej hudo prizadela svetovna gospodarska kriza, glede na to, da izvažata surovine, po katerih je na svetovnih trgih manjše povpraševanje. To je še en dokaz, če so ti še potrebni, o potrebi po razvoju zmogljivosti za predelavo surovin in večji raznovrstnosti teh gospodarstev, ki so pogosto odvisna od enega vira bogastva. Vendar se kljub zamudam pri sprejemanju regionalnega strateškega dokumenta zdi, da ta temeljni element ni bil upoštevan. Regionalni strateški dokumenta mora zato razviti jasno strategijo spremljevalnih ukrepov za trgovino za države v regiji, z namenom spodbujanja ustvarjanja delovnih mest in razvoja.

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za države zahodne Afrike

1. Razmere v regiji

Ta dokument, ki ga je na eni strani podpisala Evropska komisija (10. ERS), na drugi pa Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS) in Zahodnoafriška ekonomska in monetarna unija (WAEMU), je bil sestavljen na podlagi regionalnega dokumenta.

Zahodnoafriško regijo zaznamujejo številna neskladja: gospodarski in politični razvoj se med 15 državami (in Mavretanijo) v regiji zelo razlikuje. Večina sodi med najmanj razvite države, razen Zelenortske otokove, Slonokoščene obale, Gane in Nigerije (slednja je pomembna proizvajalka nafte). Glede politične stabilnosti in demokracije so razlike med Gano in Malijem ogromne, da razlik med Gvinejo in Gvinejo Bissau sploh ne omenjamo. Položaj se izboljšuje v Slonokoščeni obali, čeprav še ni popolnoma stabilen. Liberija in Sierra Leone sta še vedno v pokonfliktnem obdobju. Na splošno je 9 od 15 držav ECOWAS mogoče obravnavati kot nestabilne.

Vendar pa je zahodna Afrika ena najbolj povezanih regij v AKP, z regionalnimi ustanovami, ki imajo tudi pomembno politično vlogo. Skupnost ECOWAS ne skrbi le za gospodarsko povezovanje, ampak ima pomembno vlogo tudi pri spodbujanju dobrega upravljanja, preprečevanju in reševanju sporov ter ohranjanju miru. Njene strukture so še šibke in povezovanje ni tako temeljito, kot bi bilo zaželeno. Vendar pa je v zahodni Afriki obseg trgovine največji v primerjavi z drugimi regionalnimi povezavami AKP. Poleg tega so države območja Afriške finančne skupnosti (AFC) ustvarile carinsko in monetarno unijo WAEMU.

Glavna ovira za razvoj regije je posledica strukture gospodarstva v regiji. Večina držav je izvoznik nepredelanih surovin, zlasti kmetijskih proizvodov. Zato mora razvojna pomoč spodbujati nastanek industrijskih struktur, še predvsem pa pomagati tem državam spoštovati sanitarne in fitosanitarne ukrepe izvoznih trgov (predvsem EU).

2. Odgovor, predlagan v regionalnem strateškem dokumentu/regionalnem okvirnem programu

Regionalni okvirni program regionalnega strateškega dokumenta predvideva proračun v višini 597 milijonov EUR na naslednjih prednostnih področjih:

Prednostno področje I: poglobitev regionalnega povezovanja, izboljšanje konkurenčnosti in sporazum o gospodarskem partnerstvu	70 % proračuna (418 milijonov EUR)
Prednostno področje II: utrditev dobrega upravljanja in regionalne stabilnosti	20 % proračuna (119 milijonov EUR)
Drugi programi	10 % proračuna (60 milijonov EUR)

Med „dodatnimi“ področji mora Evropska komisija poskušati izboljšati vključenost civilne družbe, ki na regionalni ravni ni zadostno zastopana.

Regionalni strateški dokument in regionalni okvirni program bo na polovici, torej leta 2010, treba pregledati.

Analiza regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa za države zahodne Afrike

Varnost preskrbe s hrano je ena od prednostnih nalog strategije. Ta tema je v regiji, ki prideluje in izvažata kmetijske surovine ter uvažata predelane proizvode, najpomembnejša. Poleg tega je bila demografska rast v zadnjih 30 letih večja od razvoja kmetijske proizvodnje, zato je varnost preskrbe lokalnega prebivalstva s hrano postala bolj občutljiva. Zdi se, da podpora iz regionalnega okvirnega programa za regionalno kmetijsko politiko (zlasti WAEMU), regionalno strategijo za proizvodnjo hrane in odpravljanje lakote ni povsem jasna. Za Evropsko komisijo je varnost preskrbe s hrano ena od petih osi regionalnega okvirnega programa, a sodelovanje z regionalnimi organizacijami je v načrtu še treba določiti. Prav tako bi Evropska komisija morala podpreti enega od programov kmetijske politike skupnosti ECOWAS.

Regionalni strateški dokument pravilno ugotavlja slabosti infrastrukture v regiji, zlasti prometne, in poudarja, da močno ovirajo regionalno trgovino in posledično razvoj. Zopet ni jasnega odziva v regionalnem okvirnem programu, čeprav Komisija zagotavlja, da bo program razvoja sporazuma o gospodarskem partnerstvu (EPADP) zagotovil koristen okvir za usmerjanje pomoči različnih donatorjev, zlasti za infrastrukturo.

Prvo prednostno področje je povezano s sporazumom o gospodarskem partnerstvu, ki še ni bil podpisan. Ostajajo vprašanja glede financiranja sporazuma o gospodarskem partnerstvu regionalnega sklada in glede uporabe sredstev, povezanih z razvojnim delom sporazuma o gospodarskem partnerstvu, dokler ta ne bo podpisan.

V dokumentu ni natančnejših informacij o možnih ukrepih glede preseljevanja ali ribiške politike EU ter o učinkovitosti sporazumov o ribištvu.

Priporočila

Skupna parlamentarna skupščina želi vedeti, katere dokumente ali osnovne statistike je Komisija uporabila za začetek razprav z regijo.

Skupščina želi poudariti pomembno vlogo kmetijstva in opozarja, da je treba bolj vključiti regionalne sindikate kmetov. Poudarja tudi, da je treba določiti načrte na regionalni ravni za boj proti sušam ali puščavskim kobilicam, z namenom krepite varnosti preskrbe s hrano na regionalni ravni.

Eden od ciljev regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa mora biti oblikovanje podregionalnih trgov, saj države v regiji ne izvažajo v sosednje države, kar predstavlja neizkoriščene trgovinske možnosti. Posledično je absolutno nujno odpiranje držav in povezovanje trgov. Soočiti se je treba tudi s težavo lokalne predelave proizvodov, saj trenutno regija izvažata surovine in uvažata končne izdelke. Ta vidik v regionalnem okvirnem programu ni omenjen. Poleg tega regionalni okvirni program premalo pozornosti namenja razvoju regionalne infrastrukture.

Čeprav je končni cilj sodelovanja zmanjšanje revščine, se povezava med regionalnim okvirnim programom in razvojnimi cilji tisočletja zdi preveč medla. Jasnejša zveza med nacionalnimi strategijami in regionalno strategijo bi vsekakor omogočila njeno izboljšanje.

Skupna parlamentarna skupščina vztraja, da se razvojni program v okviru sporazuma o gospodarskem partnerstvu financira iz dodatnih sredstev in ne iz ERS. Skupščina tudi vztraja, da mora biti parlament skupnosti ECOWAS vključen v spremljanje regionalne strategije.

Sklepi o regionalnem strateškem dokumentu in regionalnem okvirnem programu v okviru 10. ERS za pacifiške države

Regionalno povezovanje na Pacifiku

Pacifiško regijo sestavlja 15 majhnih otoških držav na oceanskem območju v velikosti Afrike. Regija ima edinstvene značilnosti, ki jih ni mogoče najti nikjer drugje na svetu: majhno število prebivalcev (9,55 milijonov, enako kot Belgija), območje kopnega s površino le 560 000 km² na območju 29 milijonov km² in izjemno visoko stopnjo razpršenosti. Dejansko 80 % kopnega predstavlja Papua Nova Gvineja, številne manjše otoške države pa imajo površino majhnih evropskih mest. Koncept regionalnega povezovanja je tako prežet z izzivi.

Na splošno se pacifiške države AKP razlikujejo kar zadeva gospodarski razvoj in naravne vire, a imajo skupne številne človeške in kulturne značilnosti, vključno s športom (zlasti rugbyjsko zvezo). Mnoge države imajo enake oceanske vire, na primer ribištvo in možnosti za turizem, vendar so tudi izpostavljene naraščajoči morski gladini, ki ima posledice za obalna območja. Regionalna trgovina zaradi neustrezne prometne infrastrukture in velikih razdalj še ni razvita. Gospodarsko in socialno je večina pacifiških držav močno odvisna od svojih večjih sosed, Avstralije in Nove Zelandije.

V tem kontekstu poteka regionalno sodelovanje, in sicer prek krovnega Foruma pacifiških otokov (PIF), v katerem se enkrat letno sestaja teh 15 držav ter Avstralija in Nova Zelandija. Sekretariat PIF, ki predseduje tudi Svetu regionalnih organizacij v Pacifiku (deset drugih regijskih medvladnih organizacij), v imenu pacifiških držav AKP izvaja regionalni okvirni program. PIF je stal tudi za oblikovanjem načrta za Pacifik (2006–2015), ki regionalno sodelovanje in povezovanje opredeljuje kot:

- vzpostavljanje dialogov ali postopkov med vladami;
- združevanje nacionalnih služb (na primer carina, zdravstvo, izobraževanje in šport) na regionalni ravni;
- zmanjševanje tržnih ovir.

Načrt za Pacifik obsega pobude za pospeševanje razvoja v regiji na štirih stebrih: gospodarska rast, trajnostni razvoj, upravljanje in varnost. Na splošno je bil dosežen določen napredek pri letalskih in pomorskih storitvah ter pri varnosti in telekomunikacijski infrastrukturi, a razlike med pacifiškimi gospodarstvi AKP so otežile izvajanje trgovinskih sporazumov in vzpostavljanje dobre gospodarske infrastrukture. Ostajajo številni izzivi.

Kar zadeva Evropsko unijo, je ta leta 2006 sprejela prvo „strategijo EU za Pacifik“, katere cilj je dopolniti načrt za Pacifik in se osredotočiti na poglobitev političnega dialoga ter večji poudarek nameniti regionalnemu sodelovanju in izboljševanju učinkovitosti pomoči. Ta strategija podpira pogoje trenutnega regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa.

Pregled regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa za pacifiške države

Prvi regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program za Pacifik za obdobje 2002–2007 je predvidel 29 milijonov EUR (povišanih na 39 milijonov EUR z vmesnim pregledom regionalnega strateškega dokumenta), porazdeljenih kot sledi:

- regionalno povezovanje in trgovina: 9 milijonov EUR
- razvoj človeških virov: 8 milijonov EUR
- ribištvo: 5 milijonov EUR
- stransko področje (obstoječi projekti/tehnična pomoč): 7 milijonov EUR

Trenutni regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program za 10. ERS je s 95 milijoni EUR, porazdeljenimi kot sledi, mnogo ambicioznejši:

- Osrednji sektor 1 (regionalno gospodarsko povezovanje): 45 milijonov EUR
- Osrednji sektor 2 (trajnostno upravljanje naravnih virov in okolje): 40 milijonov EUR
- stranski sektor (nedržavni akterji, tehnično sodelovanje itd.): 10 milijonov EUR

Prva dva stebra načrta za Pacifik tako prejmeta 90 % sredstev. Druga dva stebra, upravljanje in varnost, bosta dobila podporo iz strukturiranega dialoga med EU in pacifiškimi državami AKP ter mehanizmov kot je instrument stabilnosti.

Analiza regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa za pacifiške države

Osrednja področja regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa so jasne prednostne naloge, ki jih je regija določila sama, in odražajo glavne potrebe za nadaljnji trajnostni razvoj regije. Obe osrednji področji ohranjata zagon, dosežen s prvim regionalnim okvirnim programom v ključnih sektorjih gospodarskega povezovanja in podpore za ribiški sektor, čeprav razvoj človeških virov ni več posebno osrednje področje.

Osrednje področje 1 pokriva štiri glavna področja izvajanja ukrepov:

- gospodarsko povezovanje in trgovina (sporazum o gospodarskem partnerstvu in drugi regionalni trgovinski sporazumi);
- podpora za zasebni sektor (mehanizmi zasebnega sektorja; ključni sektorji, kot sta turizem in ribištvo; spodbujanje podjetništva);
- mehanizmi za gospodarsko rast (pravična trgovina, konkurenca, varstvo potrošnikov, carinski in mednarodni standardi);
- človeški viri (povezani izobraževalni programi ter dostop do tehničnega in poklicnega usposabljanja).

Mnogi od teh sektorjev so osredotočeni na izvajanje sporazuma o gospodarskem partnerstvu, čeprav sta ga zaenkrat podpisala le Fidži in Papua Nova Gvineja.

Osrednje področje 2 obsega naslednja področja izvajanja ukrepov:

- podnebne spremembe in zmanjševanje tveganja nesreč;
- trajnostno upravljanje morskih virov (vključno z ribištvom);
- trajnostno upravljanje zemeljskih virov;
- ekosistemi in biotska raznovrstnost;
- odpadki in onesnaževanje;
- spremljanje okolja in upravljanje informacij.

Ta področja predstavljajo konstruktivno razširitev področja uporabe regionalnega okvirnega programa in v celoti odražajo potrebe pacifiških držav AKP ter prednostne naloge trajnostnega razvoja.

In končno, stransko področje predvideva tehnično podporo za Forum pacifiških otokov kot regionalnega odredbodajalca (3 milijone EUR) in 4 milijone EUR za dejavnosti nedržavnih akterjev. Ravni razvoja sektorja nedržavnih akterjev v pacifiški regiji se zelo razlikujejo in obstaja jasna potreba po pomoči pri krepitvi zmogljivosti na tem področju.

Priporočila

Na splošno Skupna parlamentarna skupščina pozdravlja regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program 10. ERS kot pozitiven prispevek h gospodarskemu in socialnemu razvoju pacifiških držav AKP. Prišla je do naslednjih ugotovitev za obravnavo v vmesnem pregledu.

1. Ob dejstvu, da sta sporazum o gospodarskem partnerstvu za Pacifik zaenkrat podpisala le Papua Nova Gvineja in Fidži, se postavlja vprašanje o poudarku osrednjega področja 1 regionalnega okvirnega programa o izvajanju sporazuma o gospodarskem partnerstvu, saj ta mnogih držav v regiji še ne zadeva. Potrebna je jasna analiza učinka te zamude z vidika načina porabe sredstev za osrednje področje 1.
2. Medtem ko v regionalnem okvirnem programu obstajajo pozitivni ukrepi za spodbujanje izobraževanja in usposabljanja v regiji, je ena glavnih skrbi preseljevanje usposobljene delovne sile v ZDA, Avstralijo in Novo Zelandijo. Čeprav so njihova nakazila pomembna, je bila večina teh strokovnjakov usposobljena na visoke stroške lokalnih gospodarstev. V osrednjem področju 1 regionalnega okvirnega programa je potreben večji poudarek ne le na zagotavljanju takega znanja in veščin, temveč na vzpostavitvi ukrepov za zagotavljanje, da bodo pacifiške države AKP imele koristi od svoje usposobljene delovne sile. Enak argument velja za športnike in športnice pacifiških otokov, ki odhajajo v klube v Avstraliji in Novi Zelandiji in nato dobijo državljanstvo teh držav, tako da lahko igrajo za njihovo reprezentanco, kar ima negativne posledice za reprezentance pacifiških držav, kot so Fidži, Samoa in Tonga pri ragbiju.
3. Skupna parlamentarna skupščina pozdravlja natančen poudarek na razvoju ribiškega sektorja, a poziva k večji pozornosti za nezakonit ribolov, ki ima izredno velike škodljive posledice za ribje staleže in življenjski standard lokalnih ribičev. Nezakonit ribolov izvajajo plovila iz držav zunaj regije, ki kažejo malo spoštovanja mednarodnih predpisov na področju izključnih con ali ribjih staležev. Z namenom zagotavljanja varnosti preskrbe s hrano in izvoza ribiških proizvodov je v lokalnih skupnostih treba spodbujati ribogojstvo.

4. Skupna parlamentarna skupščina je zaskrbljena zaradi pomanjkanja parlamentarnega posvetovanja pri pripravi regionalnega strateškega dokumenta/regionalnega okvirnega programa in upa, da bo ta postopek spodbudila s svojo okrepljeno vlogo pri nadzoru nad državnimi strateškimi dokumenti in regionalnimi strateškimi dokumenti. Ne gre samo za potrebo po okrepljenem posvetovanju z nacionalnimi parlamenti držav AKP pri oblikovanju in izvajanju regionalnega okvirnega programa, ampak tudi za potrebo po krepitvi zmogljivosti parlamentarcev in njihovega osebja na tem področju.
 5. Skupna parlamentarna skupščina pozdravlja poudarek stranskega področja, namenjen nedržavnim akterjem, a je zaskrbljena, kateri prejemniki bodo imeli korist od financiranja, in upa, da bo za to ustrezno poskrbljeno in bodo preverjene njihove poverilnice in ugled. Poziva tudi, naj se v postopek posvetovanja za regionalni strateški dokument/regionalni okvirni program bolj vključijo nevladne organizacije.
 6. Pozdravlja poudarjanje podnebnih sprememb in njihovih posledic za majhne otoške države, pa tudi financiranje za pomoč pri zaščiti pred to naraščajočo težavo. Vendar je pomembno, da se financiranje ne preusmeri v podporo rastočega lobija, ki vso odgovornost za podnebne spremembe pripisujejo industrializiranim državam in njihovim dejavnostim. Razlika med bojem proti podnebnim spremembam in izkoriščanjem tega pojava za politične namene je velika.
 7. Prometna infrastruktura mora biti najpomembnejša prednostna naloga v vseh dejavnostih regionalnega razvoja za pacifiško regijo, saj razdalje med državami članicami in znotraj posameznih držav ter slaba infrastruktura ovirajo napredek k regionalni trgovini ali razvoju turizma in drugih sektorjev, kar bi okrepilo rast koristi za lokalno prebivalstvo.
-